

Debatten van de provincieraadszitting

12 september 2001

De heer voorzitter

Dames en Heren Collega's,

Mag ik even uw aandacht voor een bijzondere mededeling.

Gisteren, in de centrale commissie, toen we onze aandacht verdeelden tussen de televisie, de radio en de punten van de centrale commissie, is gesproken over de gedachte dat het vandaag zitting is en dat we vergaderen in toch wel bijzonder merkwaardige en moeilijke – ja, dramatische – omstandigheden op wereldniveau.

De notie "provinciaal belang" is natuurlijk wat ze is, maar in overleg onder meer met de fractieleiders en ook informeel met de gouverneur, heb ik gedacht dat ik – en dat bleek ook uit dat overleg – niet zomaar de vergadering kon beginnen en dat ik de suggestie van verschillende mensen moest volgen om vandaag te zeggen dat het al te surrealistisch zou zijn – en de werkelijkheid is al op een wreedaardige wijze surrealistisch – van op die manier gewoon aan onze agenda, die de harde plicht is, hoe dan ook, te beginnen.

Het is dan ook niet in onze hoedanigheid van provincieraadsleden, Dames en Heren Collega's, Mijnheer de Gouverneur, maar wel in onze hoedanigheid van mens en van burgers in de rechtsstaat, dat wij ons medeleven vanuit de eenvoudige positie van deze raad, maar die toch een democratisch forum is, hoe dan ook, naar voor brengen met de doden, met de gewonden, met degenen die in angst en schrik gestorven zijn, met de families die nog vaak in angst en schrik leven of in diepe treurnis en met de vele overheidsmensen die bij de hulpverlening betrokken waren, zoals in dienst van de brandweer, enz. gesneuveld zijn. Het woord "gesneuveld" is vandaag op de radio letterlijk gebruikt.

Het is in die geest dat ik meen de gedachte van de fractieleiders – en ook in overleg met de heer gouverneur – te mogen vragen om enkele ogenblikken stilte waar te nemen die tegelijk ons meevoelen en onze schamelte tegenover deze verschrikking zal uitdrukken.

Mag ik de raad vragen om een ogenblik recht te staan.

Stilte

Ik dank u zeer.

Met herhaalde excuses in verband met het te late beginnen door gelukkig, zou ik zeggen, een louter technische, maar dan toch in de context wat moeilijk incident, gaan we nu over tot de behandeling van de agenda.

PUNT 1

OPVOLGING VAN DE HEER LUC DE BLOCK ALS PROVINCIERAADSLID

Kennisneming

De heer voorzitter

De raad heeft kennis genomen en wij wensen de heer Luc De Block van harte het allerbeste en danken hem voor zijn medewerking aan de provincieraad. Wij onderzoeken de geloofsbrieven van de opvolger, de heer Patrick Van Landeghem.

DEBATTEN

PUNT 2

EEDAFLEGGING VAN DE OPVOLGER ALS PROVINCIERAADSLID

De heer voorzitter

Mijnheer Van Landeghem,

Als opvolgend provincieraadslid is het onderzoek van de geloofsbrieven geschied en positief gebleken. Mag ik u verzoeken rechtop te staan, de rechterhand op te steken en de door de grondwet voorziene eed af te leggen.

Eedaflegging

Ik geef akte van de eedaflegging en verklaar dat Patrick Van Landeghem in het aanzien van de raad en tegenover de voorzitter en het bureau zopas lid is geworden van de provincie Oost-Vlaanderen.

Applaus

Hartelijk welkom en een zo goed mogelijke loopbaan toegewenst hier in dit halfroond, dit van ganser harte, zoals ik reeds goed heil aan uw voorganger Luc De Block heb toegewenst.

PUNT 3

MOGELIJKHEID TOT VRAAGSTELLING

VRAAG VAN DE HEER S. LOCKEFEER MET BETREKKING TOT DE VERKEERSONVEILIGHEID OP DE PROVINCIEWEG SINT-NIKLAAS-KIELDRECHT

De heer Lockefer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Mijn eerste vraag is eigenlijk tweeledig. Ik wens ze dan ook tweeledig te stellen.

Naar aanleiding van de verkeersveiligheid bij het binnenkomen van Vrasene komende uit de richting Verrebroek werden er door de provinciale diensten een aantal plannen ontworpen om aan dit euvel een einde te maken.

De plaatselijke bewoners kregen via een hoorzitting inspraak. We zijn nu wel weer een tijdje verder. Mag ik vragen hoe ver het staat met de uiteindelijke planvorming en plankeuze en of er al iets meer geweten is over de planuitvoering ? Ik meen dat na vier jaar de inwoners wel recht hebben op een valabele oplossing.

Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wat dit probleem betreft kan ik kort zijn. Er is op 27 juni 2001 aan de gemeente Beveren een nieuw voorontwerp toegestuurd voor het aanbrengen van de veiligheidsvoorzieningen in de voormelde infrastructuur. Dat ontwerp is opgemaakt conform de besprekingen van 19 april laatstleden met de schepen van de gemeente, met name schepen Van De Vijver, en zijn schrijven van 20 april 2001. Vanaf het ogenblik dat de gemeente zijn fiat geeft over de aangepaste versie, zullen wij beschikken over een ontwerp.

Een tweede project omvat de herinrichting van het kruispunt van de provincieweg met de Oude Dorpstraat-Brugstraat waarbij een voorsorteerstrook om linksaf te slaan wordt aangelegd.

Het probleem is dat het postgebouw moet onteigend worden daarvoor en dat dit enkel kan gebeuren door het Tweede Comité van Aankoop. Helaas wachten wij nog altijd, ondanks herhaald aandringen, op enige realisatie door het Tweede Comité van Aankoop.

Het is ten andere niet het enige geval, Mijnheer de Fractievoorzitter. Ook in andere dossiers, onder andere de N46, wachten wij al jaren op de onteigening, maar we zijn afhankelijk van derden om dat te kunnen realiseren.

Dank u.

De heer Lockefeer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De vraag was tweeledig omdat het tweede deel om dezelfde baan gaat en de problematiek eigenlijk niet ver van elkaar ligt.

Naar aanleiding van een aanslepende crossproblematiek op het rondpunt van de havenweg tussen Verrebroek en de Kustweg wens ik een dringende vraag aan de deputatie te stellen om een initiatief te nemen naar de gemeente Beveren toe en de diensten van de Antwerpse haven om aan dit euvel dringend een einde te stellen.

Niet alleen de verkeersveiligheid komt hier zeer sterk in het gedrang, maar de lawaaihinder voor de inwoners van het polderdorp Verrebroek is gewoon niet aanvaardbaar. De inwoners van Verrebroek die al genoeg hinder hebben ondervonden, en nog altijd ondervinden, van de havenuitbreiding, verdienen beter.

Ter illustratie heb ik hier een lijst bij mij die gaat vanaf 1 juli tot 25 juli. Ik neem er drie data uit waarbij racemotoren gebruik maakten van de weg, namelijk op :

- 1 juli, van 16 30 uur tot 22 45 uur ;
- 13 juli van 17 00 uur tot 22 30 uur ;
- 20 juli van 17 30 uur tot 22 50 uur.

Merkwaardig staat daar voor drie data : "Hoera, het regent."

Dit om u maar een idee te geven wat deze problematiek in dit kleine polderdorp kan teweeg brengen.

Mijn vraag is eigenlijk vrij dringend om aan deze problematiek echt een serieuze oplossing te geven. Ik denk dat het niet alleen kan opgelost worden door het plaatsen van verkeersborden.

Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Helaas is dit de oplossing die uit de bus gekomen is. Waarschijnlijk weet betrokkene wel dat op 31 augustus een comité van alle betrokkenen van de desbetreffende weg - de Zeeschelde, de federale politie, de havenbrigade en de gemeente - daaromtrent is samengekomen.

U moet weten dat de provincie daar niets te zeggen heeft, want het is geen provinciale weg. Die weg valt onder het beheer van de Zeeschelde als dusdanig en wij kunnen daar niets aan doen. Wij kunnen alleen maar signalen geven - ik dacht ook dat dat de vraag was - en wij hebben dat signaal gegeven.

Men heeft vergaderd op 31 augustus en men is met degenen die er konden iets van zeggen tot de conclusie gekomen dat men daar best een verbodsbord voor het verkeer van motorfietsen zou installeren, wat ondertussen is gebeurd.

Als men het negeert, dan zal de politie moeten optreden.

Dank u.

VRAAG VAN DE HEER S. LOCKEFEER IN VERBAND MET DE HUISVESTING VAN DIENST 83 – PROVINCIAAL CENTRUM VOOR MILIEU-ONDERZOEK

De heer Lockefeer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Op 18 juni laatstleden brachten we met de commissie Leefmilieu een werkbezoek aan het Provinciaal Centrum voor Milieu-Onderzoek, ondergebracht in de universitaire gebouwen.

Met zijn allen stelden we vast dat dit centrum over een groot aantal medewerkers beschikt, maar tevens voorzien is van een uiterst modern outillage, nodig voor deskundig onderzoek anno 2001.

DEBATTEN

Groot was onze verbazing om te moeten vaststellen dat dit alles kadert in een behuizing het jaar 2001 onwaardig. Gebrek aan ruimte en een niet te beschrijven staat van onveiligheid drukten als een domper op het werkbezoek.

Ik denk wel dat deze opmerkingen door ieder aanwezig provincieraadslid gedeeld worden. Voor mij is dit onbegrijpelijk. Ik vind dit een preciaire situatie die een prioritaire behandeling moet krijgen binnen deze raad. Mijn vraag is dan ook kort, met name : wat denkt de deputatie hieromtrent en wat meent de deputatie hieraan te kunnen doen op korte of op lange termijn ?

Dank u.

De heer gedeputeerde De Langhe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik was niet aanwezig bij het bezoek van de commissie Leefmilieu. Ik was verontschuldigd en de ambtenaar wist dat.

Bij mijn aantreden op het eind van de maand januari heb ik onmiddellijk een bezoek gebracht aan de gebouwen waar het Provinciaal Centrum voor Milieu-Onderzoek is ondergebracht. Ik werd daar inderdaad geconfronteerd met de behuizing van die diensten.

Ik kan de geachte collega mededelen dat in de vergadering van de bestendige deputatie van 6 september jongstleden het aanbestedingsdossier werd goedgekeurd. Dat wil zeggen dat op dit ogenblik de bestekken ter beschikking liggen en de geïnteresseerde aannemers die kunnen opvragen. Wij voorzien de aanbesteding op 18 oktober 2001 waardoor in normale omstandigheden de aannemer die zal worden aangeduid begin januari 2002 de werkzaamheden aan de nieuwe behuizing in de Godshuizenlaan kan opstarten.

De oorspronkelijke termijnen van dit aanbestedingsdossier werden verlengd. Maar wat vooral belangrijk is, is waarom deze termijnen werden verlengd. Dat is met name het gevolg van de beslissing om de kwaliteit op het gebied van de milieuzorg te vergroten, wat u zeker en vast niet onbelangrijk zal vinden. Het is op vraag van de 8e directie en van de Interne Dienst voor Preventie en Bescherming op het Werk dat het ontwerp voor de nieuwe behuizing van ons Provinciaal Centrum voor Milieu-Onderzoek als een voorbeeldfunctie zal worden gesteld op gebied van milieu. Deze optie heeft bijkomend onderzoekswerk gevraagd, heeft ook complexere procedures gesteld en heeft ook extra budgettaire consequenties met zich meegebracht. De langere timing, Collega, is hiervan het gevolg. Maar zoals ik reeds zei, zijn wij op de goede weg. De aanbesteding zal binnenkort gebeuren en hopelijk kunnen wij in januari 2002 de werkzaamheden aanvatten, want de bouwvergunning vervalt inderdaad in februari 2002.

Wij gaan er dus zorg voor zorgen dat de aanvang en de eerste steenlegging in januari 2002 kan gebeuren.

Dank u.

VRAAG VAN DE HEER W. MARGINET IN VERBAND MET DE INFORMELE TOP VAN EUROPESE STAATS- EN REGERINGSLEIDERS TE GENT OP 19 OKTOBER 2001

De heer Marginet

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Eind augustus waren er reeds drie betogingen aangevraagd voor de informele top van Europese staats- en regeringsleiders te Gent op 19 oktober 2001.

Het valt, gezien de eerdere voorbeelden, te vrezen dat niet alles 100 % vredig zal verlopen.

Mijn vragen zijn de volgende :

1. worden er vanuit het provinciebestuur stappen ondernomen of is dit enkel de taak van de stad Gent ?
2. zou het niet verstandig zijn zoveel mogelijk activiteiten vanwege de provincie die mogelijks in het provinciehuis of het PAC plaatsvinden die dag te schrappen of naar een andere dag te verschuiven ?
3. zijn er bepaalde richtlijnen of afspraken voor het personeel, dat met het oog op hun veiligheid ?

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Met betrekking tot het personeel zullen, volgens de informatie die ik heb gekregen, onze ambtenaren een overlegvergadering hebben op 18 september met de lokale en federale politie. Zelf zijn wij daar geenszins bij betrokken. De 4e directie zal daarna een advies verstrekken aan de bestendige deputatie, zo deelt de dienst Personeel mee. Uit de contacten van dezelfde dienst met het stadsbestuur blijkt dat de stad voorbereidingen treft. Dat zou ook reeds in de pers gekomen zijn en zou vrijdag op het schepencollege behandeld worden.

Men denkt eraan om het personeel in gele en oranje zones te situeren – gevarenezones, met name in de omgeving van het ICC en het Sint-Pietersplein - en mogelijks zal de stad haar personeel thuis laten. Dan zijn er ook nog witte en groene zones.

Hoe dat voor de privé-bedrijven zal gebeuren, weet ik niet. Wij zullen de resultaten van dat overleg afwachten en, indien nodig, spreekt het vanzelf dat de passende maatregelen zullen genomen worden om het personeel toe te laten tijdig het werk te verlaten en dus ook tijdig thuis te komen.

Dank u.

VRAAG VAN DE HEER W. MARGINET IN VERBAND MET DE OFFICIËLE ERKENNING EN SUBSIDIERING VAN MOSKEEËN EN IMAMS**De heer Marginet**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Zoals bekend zal België als eerste Europese land vanaf 2002 overgaan tot het officieel erkennen van moskeeën als gebedshuizen. De erkenning van de 383 bestaande moskeeën zal leiden tot een enorme loonkost. En voor wie gedacht had dat deze hele zaak zou worden ingeschreven op de begroting van de federale regering, ook de gemeenten en provincies worden de financiële dupe van deze erkenning van moskeeën en imams.

Dat wil zeggen dat de burgers van sommige gemeenten of provincies nog eens nog dieper in hun zak zullen mogen tasten wegens de mogelijke verhoging van de opcentiemen. Het Napoleontisch decreet uit 1809 dat nog steeds geldt verplicht de gemeenten en provincies namelijk op te draaien voor de kosten aan kerkgebouwen, de woningen van priesters en bisschoppen en eventuele tekorten op de begroting van de kerkfabrieken.

Wat nu geldt voor de kerkfabrieken zal in de nabije toekomst ook gelden voor moskeefabrieken, met dit verschil dat de erkenning van de moskeeën op provinciaal vlak is gebeurd en dat enkel de provincies dus kunnen verplicht worden bij te dragen in de kosten.

Daarom stelde ik graag volgende vragen :

1. hoeveel moskeeën liggen op het grondgebied van de provincie en hoeveel komen er in aanmerking voor erkenning als officieel gebedshuis ?
2. hoe groot zal de provinciale bijdrage voorzien in de volgende begroting zijn ?
3. werden er door het provinciebestuur reeds contacten gelegd met de besturen van gemeenten waar zich moskeeën bevinden met het oog op een gedeelde ondersteuning ? Met welke ? Welke waren de reacties ?
4. zo het antwoord op de vorige vraag negatief is, waarom werd er nog geen contact opgenomen met deze gemeenten ?

Dank u.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Vooraleer te proberen op de concrete vragen te antwoorden, een paar voorafgaande bedenkingen. Ie denkt dat de hele zaak zou ingeschreven worden op de begroting federale regering, kent de wetgeving niet. Dat sommige gemeenten dieper in hun zak zullen moeten schieten is niet waar. De provincies allicht wel. Dat de erkenning van de moskeeën op provinciaal vlak is gebeurd, is niet juist.

DEBATTEN

Ten eerste is het nog niet gebeurd en ten tweede gebeurt het niet op provinciaal vlak. De erkenning is een zaak die bij koninklijk besluit geregeld wordt en het is een erkenning door de minister van Justitie, weliswaar na advies van de deputatie. Er is een klein verschil tussen het adviseren rond een bepaalde erkenning en het beslissen over een bepaalde erkenning. Dit is dus een zaak die bij koninklijk besluit wordt geregeld en is een zaak van de federale regering, meer bepaald van de minister van Justitie. Tot daar het rechtzetten van een paar misverstanden.

Overigens valt de islamitische gemeenschap en eredienst onder dezelfde regelgeving als de joodse en de orthodoxe. Dat betekent dat de eventuele tekorten die op wat u de moskeefabrieken noemt, of dan verder uitgedrukt de orthodoxe fabrieken of de jodenfabrieken, zou betreffen, inderdaad ten laste komen van de provincies, net zoals wij nu als provinciebestuur de lasten dragen voor de orthodoxe gemeenschap. De wet schrijft dat nu eenmaal voor. Dus niet de gemeenten, zeker niet de federale of een andere overheid, maar wel de provincies zullen de lasten dragen.

Wat is er tot nu toe concreet van de zaak aan ?

Er is de erkenning van de executieve voor België, erkend bij wet van 13 december 1998. Daar is de executieve voor geheel het land erkend.

Nu moet er een tweede fase volgen, met name de erkenning van de comités, een comité vergelijkbaar met wat wij in de katholieke eredienst de kerkfabrieken noemen, idem dito in de orthodoxe eredienst. De erkenning van die comités moet dus nog gebeuren. De aanvragen zijn, voor zover wij geïnformeerd zijn, binnen. Ik kan u zeggen dat er op 25 september een vergadering op het ministerie van Justitie doorgaat, dit ter informatie, waarbij de provinciebesturen als zodanig zullen worden uitgenodigd.

Er kan maximum één comité per provincie worden erkend, met dien verstande dat het er niet één per provincie moet zijn. Er kan dus ook één comité voor meerdere provincies een erkenning krijgen.

Pas wanneer dit allemaal is gebeurd – en wij hebben daar nog wel een tijdje voor te gaan, want daarvoor moeten er nog verkiezingen binnen de islamitische gemeenschap worden georganiseerd – zullen wij weten welke comités er zullen aanvaard zijn.

Wat de financiële implicaties betreft.

U zegt dat wij zullen moeten instaan voor de betaling. Neen. Wij zullen instaan, net zoals wij dat doen voor de orthodoxe gemeenschap, voor de tekorten, voor zover die begroting en die rekening door de deputatie zullen worden goedgekeurd, want dit wordt door de deputatie rechtstreeks goedgekeurd. Net zoals het voor de kerkfabrieken van de katholieke eredienst door de gemeenten wordt goedgekeurd en nadien natuurlijk aan de voogdij is onderworpen, is dat hier een rechtstreekse zaak voor de provincies. Pas dan zullen wij effectief weten wat wij budgettair moeten voorzien. Hoe groot de provinciale bijdrage in de volgende begroting zal zijn, weet ik niet en weet niemand vandaag.

Hoeveel moskeeën liggen er op het grondgebied ?

Ik kan u het antwoord niet geven. Dat heeft toch geen belang omdat niet elke moskee via zo een comité erkend zal worden. De raming voor de provincie Oost-Vlaanderen is dat er één, maximum twee een erkenning zullen krijgen. Een erkenning betekent - zoals dat voor alle andere erediensten geldt - een erkenning waaraan een eventuele bijdrage in de tekorten gekoppeld zit.

Het is niet zo dat, zoals u zegt – en het zal wel juist zijn, ik heb het niet nageteld – dat 383 bestaande moskeeën zullen leiden tot een enorme loonkost. U mag dat zo niet stellen. Dat is intellectueel oneerlijk.

Dat is niet waar. Het zal enkel voor de erkende moskeeën gelden en men vermoedt voor Oost-Vlaanderen één, maximum twee erkenningen. Dus geen 383 gedeeld door tien, bijvoorbeeld.

Daar moeten wij op wachten. Wij denken dat dit tegen het einde van 2002 zal rond zijn. Dan zullen wij zien waar wij staan en hoeveel wij eventueel in onze begroting moeten voorzien.

De joodse gemeenschap, waarvoor de provincie ook rechtstreeks dezelfde verantwoordelijkheid draagt, heeft tot vandaag nog geen enkele frank gevraagd, dit allicht omdat haar begrotingen en rekeningen rond zijn. Dat is hetzelfde met de kerkfabrieken. De gemeenten dragen maar bij in de mate er tekorten zijn, uiteraard.

Werden er reeds contacten gelegd met de gemeenten op wiens grondgebied zich moskeeën bevinden ?

Wij zien geen enkele reden om dit te doen, vermits de gemeentebesturen in deze, althans toch in de context waarin u de vraag stelt, op geen enkel moment betrokken partij zullen zijn. Zeker niet budgettair.

Tot daar, Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, dit bondige antwoord.

Dank u.

VRAAG VAN DE HEER J. VAN PÉE IN VERBAND MET DE GEURHINDER TE DESTELDONK OP 1 SEPTEMBER 2001

De heer Van Pée

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Op 1 september 2001 werd Desteldonk nogmaals getroffen door een onhoudbare stankgolf. De stank nam dergelijke proporties aan dat de bewoners op straat kwamen. Wanneer deze incidenten zich voordoen tijdens de werkdagen kan men de milieu-inspectie contacteren. De bewoners weten dat en hebben er reeds dikwijls beroep op gedaan.

Maar als dergelijke geurhinder in het weekend verspreid wordt, kan men alleen een melding maken bij de federale politie. Voor veel inwoners is die drempel evenwel te hoog en zo blijven zulke incidenten zonder klacht. Dergelijke lozingen, al dan niet bewust, doen zich vaak voor tijdens de weekends omdat bedrijven dan de kans zien om zonder klachten dergelijke acties te ondernemen.

Om die reden is er een versnelde installatie van een aanspreekpunt voor geurhinder nodig waar de kanaaldorpbewoners zowel op werkdagen, op verlofdagen als in de weekends met milieuklachten terecht kunnen. Bij een oproep of klacht kunnen de bevoegde diensten onmiddellijk ter plaatse komen om de klacht te verifiëren, de bron op te sporen en waar nodig een proces-verbaal op te maken.

Ik sprak daarnet van een versnelde installatie van een aanspreekpunt voor geurklachten, want de installatie is voorzien in het strategisch plan voor de Gentse kanaalzone, wat vroeger het ROM-project noemde. In datzelfde plan staat dat de provincie als initiatiefnemer nu een milieu-klachtenpunt in de kanaalzone zal oprichten. Maar wanneer is nu ?

Geachte Heer Gedeputeerde, een positieve benadering van deze vraag en een versnelde installatie van dit punt zal het vertrouwen van de kanaaldorpbewoners ten opzichte van het beleid versterken.

Gezien de provincie het milieu als één van de drie hoofdkerntaken naar zich toetrekt en ze een bovengemeentelijke functie wil blijven vervullen, hebben we hier een schoolvoorbeeld van hoe de provincie haar bestaansreden in de toekomst kan blijven rechtvaardigen en verdedigen.

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het geacht raadslid weet dat wij sinds geruime tijd werk maken van het ROM-project waarvan we recentelijk nog – vlak voor de vakantie – het ontwerp strategisch plan in de commissie hebben besproken, en dat binnenkort het ontwerp in deze raad ter goedkeuring zal worden voorgelegd.

We weten dat verschillende vormen van hinder in de kanaalzone opduiken en weer even snel verdwijnen. Een hinderbelevingsenquête die we vorig jaar hebben uitgevoerd in het kanaalzonegebied leert ons trouwens dat vooral de Desteldonkenaars het minst tevreden zijn met hun leefkwaliteit. De klachten zijn hoewel niet altijd even erg, meestal wel zeer gegrond.

De ervaring leert ons dat lokale verstoring, zeker wanneer ze zeer kortstondig en occasioneel is, niet zomaar te bestrijden is. Deze vormen van verstoring zijn in veel gevallen te wijten aan fouten in het productieproces van omliggende bedrijven. De verstoring is trouwens, wanneer de opgetrommelde milieudeskundige ambtenaar aankomt, meestal al verdwenen.

We willen in het kader van het ROM-project voor de kanaalzone het verstoringsprobleem dan ook grondig aanpakken. We hebben daarom in het strategisch plan als actiepoint een aantal milieumaatregelen opgenomen, maar ook de oprichting van zogenaamde bewonersgroepen. Van die bewonersgroepen willen we snel werk maken. Zoals u weet gaat uitgerekend vanavond hier in dit huis een eerste verkennende vergadering door met de zogenaamde bevoorrechte getuigen uit de kanaaldorpen. Op deze vergadering willen we vooral de methode van werken bespreken.

Hierbij zal uiteraard de invalshoek milieuverstoring centraal staan, maar ook het contact met mogelijke aanpalende bedrijven die soms de oorzaak van de verstoring zijn, zal worden besproken.

We hopen door de opbouw van dit bij uitstek lokaal netwerk van bewoners de leefkwaliteit van de dorpen op termijn substantieel te verbeteren en in het bijzonder de verstoringen weg te werken.

DEBATTEN

Mogelijks kan ook een meldpunt in signaalfunctie voor het melden van verstoringen van nut zijn. Wij zullen dit middel bespreken met de lokale bewonersgroepen, zonder de illusie te wekken dat we zomaar in staat zullen zijn om alle verstoringproblemen meteen op te lossen.

Deze nieuwe overlegcultuur zal integendeel de kans moeten krijgen om langzaam te groeien.

Ik meen dat u door uw betrokkenheid bij dit dossier hierbij een bijzonder waardevolle en constructieve bijdrage kan leveren.

We kunnen trouwens in deze raad afspreken dat de voortgang van deze dialoogvorm tussen de kanaalzonebewoners hier en in de bevoegde commissie regelmatig ter bespreking wordt gelegd.

Dank u.

PUNT 4

KERNTAKENDEBAT

De heer voorzitter

Dames en Heren Collega's,

Zoals geschikt in de centrale commissie gisteren en na overleg met de collega's, stel ik voor dit punt te verdagen naar de zitting van 26 september 2001.

Het punt zal ondertussen gecommisioneerd worden in die zin dat toch verschillende zaken zullen worden nagekeken, gesuggereerd, enz.

Kan de raad instemmen met deze regeling ? De raad stemt in.

Dan dank ik nog eens de eerste gedeputeerde voor zijn bereidheid om in te stemmen met de gedachte dat wij het kerntakendebat, wat ik gisteren het toetsingsdebat heb genoemd, zullen voeren na de toespraak namens de deputatie op woensdag 26 september, dit na een korte schorsing van een kwartier na de toespraak van mijnheer De Buck. Akkoord ? De raad stemt in ? De raad stemt in.

PUNT 5

APB-GEZINNEN : KENNISNEMING VAN DE OVEREENKOMST MET DE KRUISPUNTBANK VAN DE SOCIALE ZEKERHEID

Kennisneming

PUNT 6

PERSONEEL : NIEUW PERSONEELSTATUUT : GOEDKEURING VAN DE WIJZIGINGEN (CFR. TOEPASSING SECTORAAL AKKOORD 1999-2001)

Stemming

PUNT 7

PERSONEEL : GOEDKEURING VAN HET BESTEK BETREFFENDE HET AFSLUITEN VAN EEN COLLECTIEVE HOSPITALISATIEVERZEKERING

De heer Jacobs

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het spijt mij, maar ik herinner mij niet dat er een uitgebreide bespreking gevoerd is in de commissies.

Misschien is het in een commissie aan bod gekomen waar ik niet aanwezig was, waarvoor dan mijn excuses. Het is wellicht in de eerste commissie gekomen. Ik heb nochtans enkele vragen in verband met het bestek betreffende de collectieve hospitalisatieverzekering.

Ik besef zeer goed dat de besturen geconfronteerd worden met een tijdsdruk om de dwingende maatregel, opgelegd door de CAO van 1999-2001, in te voeren vanaf 1 januari 2001.

Tenslotte beschikken de besturen, dus ook het provinciebestuur, maar vanaf april, laat ons maar zeggen vanaf mei over de onderrichtingen betreffende deze CAO. Dan hebben we ook nog de twee vakantiemaanden juli en augustus gehad. Wij staan nu voor het feit dat er op 1 januari een hospitalisatieverzekering moet zijn. Dat vliegwerk houdt toch wel bepaalde risico's in en daar wil ik nog even op wijzen.

Er zijn personeelsleden die momenteel, op vrijwillige basis, een hospitalisatieverzekering afgesloten hebben via het provinciebestuur en dan is de eerste bekommernis uiteraard de continuïteit van die verzekering, het behouden van de dekking van die verzekering. De meeste mensen hebben die verzekering en nu zal er allicht een nieuwe verzekering afgesloten worden. Dus men zal erover moeten waken dat men niet over boord valt.

Ik heb in het bestek gezien dat er geen wachttijd voorzien is voor de personeelsleden, de hoofdverzekerden, maar dat er wel een wachttijd van drie maanden zou zijn voor de nevenverzekerden, waaronder de gepensioneerde personeelsleden.

Men moet er de mensen zeer goed op wijzen dat als de huidige polis wegvalt ze in toepassing van de nieuwe polis gedurende drie maanden geen verzekering zullen genieten.

De heer gedeputeerde Vercamer

Dat kan overbrugd worden.

De heer Jacobs

Dat kan overbrugd worden, maar uit het bestek blijkt een wachttijd van drie maanden. Dat houdt dus een bepaald risico in. Er is een lacune mogelijk.

Verder – maar dat is misschien theoretisch – moet de offerteaanvraag nog gelanceerd worden en moet die dan nog gepubliceerd worden. Wie kan er dan zekerheid geven dat er een gunning zal gebeuren vóór januari 2002 ? Ik denk niet dat iemand kan garanderen dat die gunning volledig kan rond zijn.

Ik stel dan ook de vraag of het niet raadzaam is om de huidige collectieve verzekering niet zomaar op te zeggen, zoals gesuggereerd is in een nota aan de deputatie, maar om te onderhandelen en eventueel toch te voorzien in een overlapping van de huidige polis met de eventuele nieuwe polis.

Mijnheer de Voorzitter, ik denk dat dat de belangrijkste opmerkingen zijn. Misschien nog één. Door de gemeenschappelijke sociale dienst van de RSZ PPO wordt ook een algemene offerteaanvraag ingericht. Deze zal zich uiteraard tot een veel grotere doelgroep richten. Daar zal wellicht een schaalvoordeel uit resulteren zodanig dat die gunning aanleiding zou kunnen geven tot een voordeliger prijs dan de gunning die nu vertrekt uitsluitend naar het provinciepersoneel toe.

Ik stel mij dan ook de vraag of er ondergeschikt niet ergens kan voorzien worden dat er eventueel bij de polis via de RSZ PPO kan aangesloten worden ?

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het zijn nogal technische vragen. Het spijt mij dat de collega deze vragen in de commissie niet gesteld heeft. Daarvoor dienen de commissies. Dat is de afspraak. Het is ter sprake gekomen in de commissie, het is overlegd en onderhandeld met de vakbonden, het is besproken in de deputatie en de provincieraadsleden hebben ook inzage van de stukken van de deputatie. Ik wil nu proberen concreet te antwoorden.

Ten eerste hebben wij in het vakbondsoverleg afgesproken dat wij op voorhand in onze Pro Info en eventueel zelfs via e-mail of via de website tijdig de nodige informatie zullen doorgeven aan ons personeel.

DEBATTEN

Er zijn een aantal verzekeringsaspecten die behandeld worden. Zo is er bijvoorbeeld uitdrukkelijk voorzien dat voor onze personeelsleden de zaak onmiddellijk ingaat, zonder wachttijd. Terecht merkt u op dat er een wachttijd van drie maanden is voor de nevenverzekerden. Dat is trouwens een bijzonder korte wachttijd.

Degenen die vandaag reeds een verzekering hebben, zijn perfect in staat om hun huidige verzekering drie maanden gelijktijdig te laten lopen. Maar wij zullen wat dat betreft ons personeel tijdig informatie geven. Ik denk dat ik moet aandringen om dit dossier vandaag goed te keuren, want zoals u terecht opgemerkt hebt, hebben we niet veel tijd meer.

Ik meen ook begrepen te hebben dat u wat dat tijdsgebrek betreft de zaak niet in de schoenen van de deputatie schuift. Dat zou ook niet ernstig zijn. We hebben zo vlug mogelijk het dossier in gang gestoken en wij hopen daarmee rond te zijn tegen 1 januari, maar dat zal afhangen van de goedkeuring vandaag in deze raad.

Geresumeerd.

We hebben zo vlug mogelijk gewerkt. We volgen de wettelijk voorziene procedures. Het personeel dat reeds over een eigen verzekering beschikt, hetzij via de provincie - want dat kan reeds, maar ze moeten zelf betalen -, hetzij via een andere formule kan perfect een overgangsformule voor zichzelf inbouwen wat de wachttijd betreft voor de nevenverzekerden.

Wat de RSZ PPO betreft hebben wij wat deze aspecten betreft geen afspraken met de RSZ PPO. Wij hebben de gewoonte om wat onze personeelsaangelegenheden betreft ons beleid zelf te voeren. Dank u.

Stemming

PUNT 8

PERSONEEL : NIEUW PERSONEELSSTATUUT : GOEDKEURING VAN DE WIJZIGINGEN IN HET KADER VAN DE INVOERING VAN DE EURO

Stemming

PUNT 9

PERSONEEL : GOEDKEURING VAN DE AANPASSINGEN AAN DE PERSONEELSFORMATIE EN AAN DE FUNCTIEBESCHRIJVINGEN

Stemming

PUNT 10

PERSONEEL : PROJECTEN : VASTSTELLING VAN DE CONTRACTUELE PERSONEELSBEZETTING

Stemming

PUNT 11

VZW PENSIOENFONDS VAN DE PROVINCIE OOST-VLAANDEREN :

- GOEDKEURING VAN DE JAARREKENING

Stemming

- KENNISNEMING VAN DE OVERIGE DELEN VAN HET JAARVERSLAG 2000 NAMELIJK HET ACTIVITEITENVERSLAG EN DE ECONOMISCHE EN FINANCIËLE OMGEVING

Kennisneming

PUNT 12**PMSIV LEMBERGE :**

- GOEDKEURING VAN DE STATUTENWIJZIGING
- NADRUKKELIJKE MANDATERING VAN RAADSLID N. DE BLOCK-DE VOS (EN HAAR GEBEURLIJKE PLAATSVERVANGER) OM ALS PROVINCIAAL VERTEGENWOORDIGER OP DE BUITENGEWONE ALGEMENE VERGADERING MET DEZE STATUTENWIJZIGING IN TE STEMMEN

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik denk dat iedereen goed weet waarover het gaat.

Op het eerste zicht zijn het technische aanpassingen en dat is voor een stuk juist. Het is enerzijds de bedoeling dat inderdaad het OCMW Merelbeke partner zou kunnen worden in de intercommunale en anderzijds dat wij tot nette situaties zouden kunnen komen wat de delging van de verliezen betreft.

Maar ik denk dat ik het woord beter nog even doorgeef aan collega Van Der Meiren. Dit is een dossier dat ons allen nauw aan het hart ligt en ons ook ter harte gaat. Er zijn bilaterale en andere contacten geweest, zowel met de functioneel bevoegde minister van Binnenlandse Aangelegenheden als met het kabinet en de administratie en het is misschien goed dat de raad kennis neemt van de stand van zaken. Dank u.

De heer voorzitter

U geeft het woord niet door, Mijnheer de Gedeputeerde, maar u geeft het aan mij terug. Als dan mijnheer Van Der Meiren geneigd is op uw bedenking in te gaan en het woord te nemen, zal hij het krijgen. Bent u daartoe geneigd, Mijnheer Van Der Meiren ? Ja ? Dan krijgt u het woord van mij.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is inderdaad meer dan een detail dat we hier nu aan het beslissen zijn. Het is zo dat het OCMW van Merelbeke op dit ogenblik voorwaardelijk vragende partij is om te kunnen meeparticiperen in wat vooralsnog de intercommunale Lemberge heet.

Ik zeg "voorwaardelijk" omdat zij dit nooit zal doen indien wij geen oplossing vinden voor het probleem dat niet wij gecreëerd hebben. Het probleem is gecreëerd door het decreet dat op initiatief van minister Sauwens het levenslicht heeft gezien en wat eigenlijk in de feiten het einde van Lemberge zou hebben betekend. Wij hebben ondertussen met de nieuwe minister, met name minister Van Grembergen, persoonlijke contacten gehad. Nadien ook, op zijn initiatief overigens, met zijn kabinet.

U zult mij niet vragen om de details van dit gesprek mede te delen, maar in ieder geval kan ik zeggen dat de houding van de huidige minister positief is en gericht is op het vinden van een oplossing, mede gedragen - en ik neem aan dat de minister daar ook niet vreemd aan is - door de administratie, waar een enorme bereidheid aanwezig is om te zoeken naar een oplossing.

Wij denken dat er een oplossing in de maak is en ik hoop bij één van de komende zittingen deze oplossing publiek te kunnen maken.

In ieder geval is de grote bereidheid er, want als wij daar niet in lukken zal het OCMW van Merelbeke niet toetreden, als wij geen oplossing vinden, kunnen er geen VIPA-dossiers meer worden ingediend, kan er niet meer geïnvesteerd worden en kan er niet meer verbouwd worden. Of, met andere woorden, dan kunnen wij de instelling en haar toekomst vergeten.

Maar zo ver is het nog niet. Ik ben ervan overtuigd - want anders zou ik het in de publieke zitting niet durven zeggen - dat wij mede en op de eerste plaats, dankzij de bijzondere positieve ingesteldheid van de minister, heel binnenkort allicht met een concrete oplossing naar deze raad zullen kunnen komen, dit tot genoegdoening van iedereen en op de eerste plaats uiteindelijk van de residenten en de personeelsleden in Lemberge.

In die zin vraag ik ook om, net zoals de collega gezegd heeft, dit hier nu expliciet goed te keuren en om onze vertegenwoordiger in de algemene vergadering expliciet opdracht te geven dit goed te keuren. Dank u.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Ik dank zowel gedeputeerde Vercamer als gedeputeerde Van Der Meiren voor de toelichting. De stand van het debat bepalend kan ik zeggen dat de manier waarop minister Van Grembergen de materie benadert, zoals ook gebleken is uit de briefwisseling waarvan ik kan kennisnemen en uit een antwoord dat hij mij zelf ook gestuurd heeft toen ik ook zijn aandacht nog eens – overbodig eigenlijk, maar ten overvloede - op de problematiek heb gevestigd, positief is en dat ik de hoop deel dat er onder zijn impuls inderdaad een oplossing zal komen.

Stemming

PUNT 13

PROVINCIERAAD : GOEDKEURING VAN HET REGLEMENT BETREFFENDE DE SUBSIDIE VOOR DE WERKING VAN DE SECRETARIATEN VAN DE POLITIEKE VERTEGENWOORDIGINGEN IN DE PROVINCIERAAD

De heer voorzitter

Er is door mijnheer Bruno Stevenheydens een amendement in zitting van de raad neergelegd dat ik ontvankelijk heb verklaard, al is het heel laat neergelegd, maar goed. Staande de raad kan het zelfs ook nog eigenlijk.

Vraagt iemand het woord over het geheel of wil mijnheer Stevenheydens eerst het woord nemen over zijn amendement. Dan eerst de amendementneerlegger, Collega Stevenheydens.

De heer Stevenheydens

Dank u wel, Voorzitter.

Beste collega's,

Men zegt wel eens : "het venijn zit in de staart". Bij dit agendapunt, bij dit reglement is dat ook zo. Er wordt ons gevraagd om een reglement goed te keuren waardoor de verschillende fracties over werkingsmiddelen kunnen beschikken. Op de werkwijze die gehanteerd wordt, hebben wij geen kritiek. Maar het is duidelijk dat de meerderheid in deze provincieraad met tegenzin werkingsmiddelen wenst te verlenen aan de Vlaams Blok-fractie. Ik zei reeds dat het venijn in de staart zit, want in artikel 6 van het reglement staat dat de dotatie zal ingetrokken worden omwille van 2 redenen :

1. indien de Raad van State daartoe heeft besloten op grond van artikel 15 ter van de wet van 4 juli 1989 ;
2. indien een politieke partij, haar componenten, lijsten, kandidaten of gekozenen bij vonnis of arrest strijdig wordt bevonden met het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden of de wet tot bestraffing van het ontkennen, minimaliseren, rechtvaardigen of goedkeuren van de genocide die door het Duitse nationaal-socialistische regime is gepleegd.

Objectief gezien voelen wij ons niet aangesproken. Maar wie de politieke actualiteit een beetje volgt, weet dat de opstellers van dit reglement het Vlaams Blok in artikel 6 viseren. Er is niet alleen sprake van het viseren van onze fractie. Juridisch gezien gooit men een aantal zaken door elkaar.

Ik heb respect voor een orgaan als de Raad van State, maar onze fractie kan er niet mee akkoord gaan dat de bestendige deputatie in deze materie een sanctie van de Raad van State zou opvolgen.

Aangezien de Raad van State in deze materie in een tweetalige kamer een beslissing zou nemen, verwachten wij weinig objectiviteit ten overstaan van onze partij van de Franstalige leden in deze kamer. Dat is nogal duidelijk.

Maar er is ook een juridisch probleem met dit reglement. Men verwijst naar de wet van 4 juli 1989 over de federale dotatie. Hier gaat het echter over een provinciale dotatie. Een juridisch sluitend reglement zou moeten voorzien in een provinciale procedure. Indien bijvoorbeeld een provinciaal ambtenaar veroordeeld zou worden door de correctionele rechtbank voorziet men een provinciale procedure. In dit reglement is er van zo'n provinciale procedure geen sprake.

In het 2e punt van artikel 6 gooit men een aantal wetten op een hoopje. Voor de federale partijfinanciering verwijst men enkel naar het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens. Hier heeft men zowel de wet van 30 juli 1981 als de wet van 23 maart 1995 erbij genomen. Ik stel mij de vraag : "Waarom deze selectiviteit ? "

Men gaat zelfs heel ver door niet alleen partijen of haar gekozenen, maar zelfs kandidaten te viseren. Dat is te gek om los te lopen. Want elke fractie in dit halfrond zou dan verantwoordelijk zijn voor uitspraken of daden van kandidaten die uiteindelijk niet verkozen zijn, die misschien na een aantal jaren zelfs geen lid meer zijn van de desbetreffende partij. Nochtans is een veroordeling omwille van een overtreding op de wet van 30 juli 1981 of van 23 maart 1995 een persoonlijke veroordeling, omwille van daden of uitspraken die door de persoon in kwestie werden gedaan of geuit. Met dit reglement draagt een politieke fractie verantwoordelijkheid voor de uitspraken van desbetreffende persoon, ook al zou die geen lid meer zijn van die partij, ook al zou die maar op een onverkiesbare plaats hebben gestaan.

Het Arbitragehof heeft op 7 februari van dit jaar een uitspraak gedaan waarin het standpunt dat ik juist heb verwoord, wordt bevestigd en waar men pleit voor een zo groot mogelijke terughoudendheid. Ik citeer het Arbitragehof : "Een partij mag niet beroofd worden van haar dotatie wanneer zij de persoon die blijkt heeft gegeven van de bedoelde vijandigheid tegenover het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, wanneer die partij openlijk en duidelijk die persoon heeft afgekeurd of de uitspraken van die persoon." Dit wordt echter niet voorzien in dit reglement.

Ten slotte stelt de Vlaams Blok-fractie zich de vraag waarom men hier wetten hanteert waarmee nog geen enkele verkozenen of partij werd veroordeeld. Waarom deze selectiviteit ?

Er zijn een aantal andere wetten uit het strafwetboek waar wel al gekozenen, zelfs ministers mee zijn veroordeeld. Wij stellen voor dit reglement uit te breiden door er een aantal belangrijke zaken uit het strafwetboek bij te halen, meer bepaald overtredingen inzake corruptie, schriftvervalsing en fraude. Want er zijn, zoals ik zojuist heb gezegd, ministers veroordeeld door het Hof van Cassatie – en niet alleen de SP-fractie, maar de ganse raad zal zich het Agusta-proces nog wel herinneren Er zijn gekozenen van de SP veroordeeld voor fraude, schriftvervalsing of corruptie.

Wij stellen voor aan de raad om dit amendement goed te keuren. Omdat dit reglement juridisch niet in orde is, zullen wij niet nalaten er klacht tegen in te dienen.

Ik dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter,

Ik zou vragen om het reglement integraal, in de vorm waarin het voorligt, goed te keuren.

Wat het amendement van de heer Stevenheydens betreft, zou ik een paar zaken willen zeggen. Ik begrijp het eigenlijk helemaal niet. We zitten met een consistente tekst, waarin heel duidelijk de controle op de dotaties staat bepaald in artikel 4, waarin inderdaad de intrekkingmodaliteiten in artikel 6 volgens de vigerende wettelijke bepalingen geciteerd worden. En nu staan we met het feit dat men deze tekst wil amenderen en daar een aantal zaken aan toevoegen die totaal niet thuishoren in deze tekst. Ik vraag mij af waarom de collega het heeft over leden die zich schuldig hebben gemaakt aan corruptie, schriftvervalsing en fraude. Waarom heeft hij het ook niet over oproep tot moord bijvoorbeeld, terwijl hij toch bezig is. Dan hadden we misschien al meteen een kluif om het over te hebben.

Rumoer

De heer voorzitter

Rustig aan. De eerste gedeputeerde en hij alleen.
Een beetje waardigheid, alstublieft.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde De Buck

De tekst zoals hij voorligt, is een sluitend geheel. Hij waarborgt de logica en de billijkheid van de toekenning en de spreiding over de fracties. Hij waarborgt de controle en voldoet aan de wettelijke bepalingen. Ik stel voor het amendement weg te stemmen en deze tekst goed te keuren.

Nu komt daar een heleboel commentaar op. We kennen allemaal de spreuk : "Wie het schoentje past, trekke het aan". Niemand heeft hier op dit ogenblik één naam genoemd, maar we krijgen hier plotseling een reactie die niet uitgelokt is, namelijk "Het gaat over ons als dusdanig".

Neen, het gaat over wettelijke bepalingen die wij hier opnemen in deze tekst omdat het nu eenmaal moet. Dank u.

De heer Joris

Wie kaatst moet de bal verwachten. Als u hier beweert dat ik veroordeeld ben voor een misdrijf, zeg dat dan luid, duidelijk en hardop, want ik ben degene - ik ga dat niet wegsteken - die hier geïmagineerd wordt met die zogenaamde oproep tot moord zonder dat mijn naam genoemd wordt. Als u mijn tekst met een minimum aan juridische kennis zou lezen, zou u weten dat dat niet klopt.

Vele mensen zullen mij hier haten. Dat kan mij geen barst schelen. Maar ik denk niet dat er veel zijn die mij hier voor een dommerik verslijten. En als ik een tekst schrijf, weet ik verdraaid goed tot hoever ik over het randje kan gaan. Dit was geen oproep tot moord ...

De heer voorzitter

Collega,

Dat punt is niet aan de orde. Wij hebben uw tekst allemaal gezien en gelezen. Iedereen heeft daar zijn mening over. Dat is vandaag niet aan de orde. Dus u houdt zich nu bij de bespreking hetzij van het amendement, hetzij van het project dat door de deputatie wordt voorgelegd. En ik meen wat ik zeg.

Of men u nu voor verstandig houdt of niet komt hier niet ter sprake. Ik heb de teksten ook gelezen.

Grondig. Ik heb daar mijn eigen mening over, maar die komt hier niet ter sprake. Dus alstublieft afronden over het amendement of over het punt. Het is ernstig genoeg op zich.

De heer Joris

Dank u.

Wat hier eigenlijk gevraagd wordt, is een juridisch beter ingeklede versie van de motie die onder het nationaal-socialisme "Sippehaft" heette. Dat men hele groepen van mensen veroordeelt omwille van de wandaden van één individu. Daar komt het in essentie op neer. Dat een persoon gestraft wordt omwille van uitspraken, feiten of overtredingen waarvoor hij door een rechtbank veroordeeld is - ik zeg wel een rechtbank, niet een artikel van een vijandige krant - dat is in iedere rechtstaat een normale zaak. Een mens is verantwoordelijk voor zijn daden. Het is in geen enkele rechtstaat een normale zaak dat mensen veroordeeld worden op basis van een wazige vorm van collectieve schuld.

En daar gaat het hier om. Dat mensen die helemaal niets misdaan hebben gesanctioneerd zouden worden voor iets wat andere personen op wie zij geen vat hebben, voor wie zij geen verantwoordelijkheid dragen of over wie zij geen gezag kunnen uitoefenen, mispeuteren. Er is geen enkele partij in deze raad - ook de onze niet - die kan zeggen : "Ik steek er mijn hand voor in het vuur dat er van mijn partijgenoten nooit iemand een misdaad zal plegen, nooit de wet zal overtreden of in geen enkel schandaal betrokken zou zijn." Zij het pedofilieschandalen, corruptieschandalen, omkoperijschandalen, een schandaal met zwart geld of met drughandel. Er is niemand die dat kan doen.

Straffen in een rechtstaat horen individuele straffen te zijn voor individuele schuld. Als we hier de notie collectieve schuld invoeren, dan ondermijnen wij één van de basisprincipes van de rechtstaat, waaraan u allen zo gehecht schijnt te zijn of ten minste doet alsof u er zo gehecht aan bent.

Dank u.

De heer voorzitter

Vraagt nog iemand het woord ? Niemand.

Dan gaan we eerst over het amendement stemmen, zoals het reglement voorziet. De eerste gedeputeerde heeft namens de deputatie gevraagd het amendement te verwerpen. De amendementindiener heeft zijn amendement kunnen toelichten en iedereen die het verlangde, heeft het woord gekregen. Zo is het.

Dan stemmen we nu eerst over het amendement.

Dus wie het amendement van de heer Stevenheydens aanvaardt, stemt ja. Wie de visie van de deputatie tot verwerping aanvaardt, stemt neen. Wie zich onthoudt, onthoudt zich.

Stemming

We stemmen nu over het globale van het voorstel, zoals het door de eerste gedeputeerde werd verdedigd. Punt 13 als dusdanig.

Stemming

De heer De Vilder

Mijnheer de Voorzitter,

Mag ik aan de Vlaams Blok-fractie vragen nu ze het reglement hebben weggestemd of ze ook de middelen niet moeten hebben ?

De heer voorzitter

Dat punt is afgehandeld, Mijnheer De Vilder. U als oudgediende zou moeten weten dat als een punt afgehandeld is het afgehandeld is. OK ?

Rumoer

Dat geldt voor iedereen. Als de heer De Vilder het punt nog eens in een andere vorm op de agenda wil zetten, is hij welgekomen en u ook.

PUNT 14

PROVINCIAAL DOMEIN DE GAVERS : TOESTEMMING TOT HET ORGANISEREN VAN EEN INTERNATIONALE HENGELWEDSTRIJD OP 6 OKTOBER 2001

Stemming

PUNT 15

PROVINCIEWEG ERTVELDE-LEMBEKE : GOEDKEURING VAN HET ONTWERP VOOR DE AANLEG VAN OPENBARE VERLICHTING LANGSHEEN DE ZUIDELIJKE OMLEIDING TE OOSTEEKLO

Stemming

PUNT 16

PSBLO CLAEVERVELT TE BUGGENHOUT : GOEDKEURING VAN HET ONTWERP BETREFFENDE DE RENOVATIE VAN DE KLASSENVLEUGEL BLOK B

Stemming

DEBATTEN

De heer voorzitter

Dames en Heren, Collega's,

Van punt 17 tot punt 30 zijn het allemaal toepassingen van artikel 73 van de provinciewet die ook reeds door de commissies zijn gegaan. Ik stel voor dat we in twee keren zouden stemmen, want we mogen niet in één maal stemmen, omdat de computerwerking het niet verdraagt als we te veel tegelijk stemmen.

Zou de raad kunnen instemmen dat ik eerst de punten 17 tot en met 25 samen behandel. Geen bezwaar ?

Ik vat kort samen : het zijn allemaal toepassingen van artikel 73 en in 17 ook artikel 106.

Over 17 zal ik nog apart laten stemmen. Dat is beter. Het is een apart punt.

PUNT 17

TOEPASSING ARTIKEL 73 EN ARTIKEL 106 VAN DE PROVINCIEWET : PERSONEEL : STRAFZAAK - BURGERLIJKE PARTIJSTELLING : BEKRACHTIGING VAN HET BESLUIT VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE VAN 21 JUNI 2001

Stemming

PUNT 18

TOEPASSING ARTIKEL 73 VAN DE PROVINCIEWET : LANDINRICHTINGSPROJECT LEIE EN SCHELDE – INRICHTINGSPLAN MEILEGEM-ZINGEM : MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET AANKOPEN VAN ONROEREND GOED

PUNT 19

TOEPASSING ARTIKEL 73 VAN DE PROVINCIEWET : PROVINCIAAL ARCHIEF PELIKAANSTRAAT 38, GENT : AANVRAAG MACHTIGING TOT ONTEIGENING VOOR ALGEMEEN NUT

PUNT 20

TOEPASSING ARTIKEL 73 VAN DE PROVINCIEWET : PROVINCIAAL DOMEIN DE GAVERS TE GERAARDSBERGEN : MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT RANGAFSTAND VAN DE DOOR DE HYPOTHEEKBEWAARDER GENOMEN AMBTSHALVE INSCHRIJVING TE OUDENAARDE OP 30 APRIL 2001

PUNT 21

TOEPASSING ARTIKEL 73 VAN DE PROVINCIEWET : PROVINCIALE LEERGANGEN WETTEREN-DENDERMONDE : MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET AANKOPEN VAN EEN WONING TE WETTEREN (NIEUWSTRAAT 21)

PUNT 22

TOEPASSING ARTIKEL 73 VAN DE PROVINCIEWET : PROVINCIALE LEERGANGEN WETTEREN-DENDERMONDE : MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET AANKOPEN VAN EEN WONING TE WETTEREN (NIEUWSTRAAT 11)

PUNT 23

TOEPASSING ARTIKEL 73 VAN DE PROVINCIEWET : PROVINCIEWEG AALST-LOUDENAARDE : MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET ONDERHANDS VERKOPEN VAN EEN PERCEEL GROND TE ZOTTEGEM

PUNT 24

TOEPASSING ARTIKEL 73 VAN DE PROVINCIEWET : PROVINCIEWEG GENT-HUNDELGEM : MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET AANKOPEN VAN EEN PERCEEL GROND TE ZWALM

PUNT 25

TOEPASSING ARTIKEL 73 VAN DE PROVINCIEWET : PROVINCIEWEG LOKEREN-WETTEREN : MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET AANKOPEN VAN ONROERENDE GOEDEREN TE OVERMERE

Gezamenlijke stemming

PUNT 26

TOEPASSING ARTIKEL 73 VAN DE PROVINCIEWET : PROVINCIEWEG SINT-NIKLAAS—KIELDRECHT : MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET AANKOPEN VAN EEN STROOK GROND TE SINT-NIKLAAS

PUNT 27

TOEPASSING ARTIKEL 73 VAN DE PROVINCIEWET : PROVINCIEWEG SINT-NIKLAAS—KIELDRECHT : MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET UITBETALEN VAN EEN PACTHVERBREKINGSVERGOEDING

PUNT 28

TOEPASSING ARTIKEL 73 VAN DE PROVINCIEWET : PROVINCIEWEG WETTEREN-DENDERMONDE : MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET AANKOPEN VAN EEN ONROEREND GOED TE DENDERMONDE

PUNT 29

TOEPASSING ARTIKEL 73 VAN DE PROVINCIEWET : VERBETERINGSWERKEN MOLENBEEK : MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET AANKOPEN VAN ONROERENDE GOEDEREN TE GERAARDSBERGEN EN TOT HET UITBETALEN VAN EEN PACTHVERBREKINGSVERGOEDING

PUNT 30

TOEPASSING ARTIKEL 73 VAN DE PROVINCIEWET : WATERLOOP S.265 MUNKBOSBEEK-STAMPKOTBEEK – AANLEG BUFFERBEKKEN TE ZWALM : MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET VERWERVEN VAN EEN AANTAL PERCELEN

Gezamenlijke stemming

PUNT 31

TOEPASSING ARTIKEL 75 VAN DE PROVINCIEWET : PTI EEKLO, PCVO MEETJESLAND EN PCVO WAAS EN DURME : LEVEREN EN PLAATSEN VAN IT-MATERIAAL : BEVESTIGING VAN DE BESLISSING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE VAN 12 JULI 2001 HOUDENDE

- UITSCHRIJVING VAN EEN ALGEMENE OFFERTEAANVRAAG EN
- GOEDKEURING VAN HET BIJZONDER BESTEK

Stemming

PUNT 32

DE PUNT : INCUBATIECENTRUM VOOR DE SOCIALE ECONOMIE : TOEKENNING VAN EEN SUBSIDIE VAN 2 600 000 BEF

Mevrouw Verheirstraeten

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Er is geen probleem met de goedkeuring van dit agendapunt, maar toch heb ik een paar bemerkingen erbij :

1. het werkterrein van De Punt is Gent-Eeklo. Ik wil dan ook aandacht vragen voor de totale provincie. Ik zou willen vragen dat de provincie zich engageert om in de toekomst eveneens te investeren in sociaal-economische projecten in de andere regio's van de provincie. Onder andere in de regio Sint-Niklaas-Dendermonde is men reeds geruime tijd bezig met de ontwikkeling van dergelijke initiatieven. Ik hoop dat daar ook middelen naartoe zullen gaan ;
2. de eigen instelling EROV lijkt mij de aangewezen partner om bedrijfsadvies en ondersteuning te geven aan bedrijven in de sociaal-economische sector. EROV heeft daar ervaringen mee : ze begeleidt KMO's met financiële problemen, geeft ondersteuning aan bedrijven en is daarenboven vorig jaar gestart met een wetenschappelijk onderzoek naar de problematiek van bedrijven in desbetreffende sector. Mijn vraag is dan ook deze taak te laten opnemen door EROV en hiervoor de nodige middelen ter beschikking te stellen ;
3. ik denk dat het ook noodzakelijk is om een provinciaal reglement te maken m.b.t. het verlenen van betoelaging aan de sociaal-economische sector, zodat alle partijen weten waar ze aan toe zijn ;

DEBATTEN

4. ten slotte meen ik dat een coördinatie tussen de provinciale diensten, in dit geval welzijn en economie, noodzakelijk is om de problematiek op een verantwoorde en efficiënte wijze verder te kunnen aanpakken.

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren,
Eerst en vooral zal het u niet ontgaan zijn dat u een nieuwe tekst gekregen heeft in de fracties. Het is een nieuwe tekst van het ontwerpbesluit, waarin rekening gehouden werd met de opmerkingen die in de commissie gemaakt zijn, met name door mijnheer Lootens en waarbij dus gevraagd wordt dat er een tegenprestatie zou zijn voor onze inbreng.

De tekst van artikel 2 luidt nu : "Als tegenprestatie voor de subsidie dient het provinciebestuur betrokken te worden bij de organisatie en de coördinatie van de activiteiten van DE PUNT op het vlak bedrijfsadvies en dient de kennis die wordt opgebouwd ook voor een ruimer werkgebied dan de Gentse regio ter beschikking te worden gesteld in nauw overleg met het provinciebestuur."

Het is alvast een eerste aanzet tot antwoord dat we de terbeschikkingstelling van de kennis vragen voor het ruimer werkgebied dan de Gentse regio.

Wat de vraag van mevrouw Verheirstraeten betreft, zou ik het volgende willen zeggen. Op dit ogenblik zitten we met een aanvraag die inderdaad uit Gent komt. Het is een gefundeerde, onderbouwde aanvraag, waarover overleg geweest is met onze diensten en waarbij wij vaststellen dat we op dit ogenblik met een voldragen project zitten waar we kunnen instappen.

Komen er andere projecten uit andere regio's - mevrouw noemt Dendermonde-Sint-Niklaas, dat kan evenzeer Oudernaarde-Aalst zijn wat mij betreft - en komt men met een even voldragen project naar voren, dan kan dat besproken worden en kan het als het even degelijk opgesteld is als dit project ook voor subsidiëring in aanmerking komen.

Wat de vraag om deze zaak naar EROV toe te spelen betreft, moet ik er toch op wijzen dat we met een duidelijk gespleten problematiek zitten, die eigenlijk al in de commissie door collega Abbeloos en collega Vercamer uitgelegd is. Het gaat hier eigenlijk over het incubatiecentrum in zijn geheel, dus de totale constructie, waarbinnen dan die bedrijven zich zullen vestigen. We zitten met een specifieke taakaflijning waarin EROV inderdaad zou kunnen tussenkomen om die bedrijven die zich binnen dat centrum vestigen te adviseren. Zij hebben trouwens, dacht ik, al speciale initiatieven genomen op gebied van management in die sector en ik moet dus zeggen aan de interpellante dat er in dit geval duidelijk een afbakening is van het terrein. Het incubatiecentrum als dusdanig zal gesubsidieerd worden via de sector Economie. EROV, de Economische Raad voor Oost-Vlaanderen, zal wat betreft het bedrijfsadvies tussenkomen. Zij heeft daar trouwens de nodige subsidies voor, Mevrouw, want ze hebben op dat terrein al initiatieven genomen. Collega Abbeloos of gedeputeerde Vercamer zullen u daar ten volle kunnen over voorlichten.

Wat het reglement betreft. Het gaat hier over een subsidie als dusdanig. Mocht door een veelheid van aanvragen het nodig worden, dan kan dat inderdaad altijd reglementair geregeld worden, maar dat geldt ook voor een aantal andere domeinen terzake. Laten we dus kijken wat er uit het veld komt. In ieder geval, als er voldragen initiatieven zijn dat men er dan mee te voorschijn komt, dat men ze komt voorstellen. Ze zullen behandeld worden. Tot zover mijn antwoord.

Dank u.

Stemming

PUNT 33

GEZONDHEID – THUISZORG ROEMENIË : TOEKENNING VOOR 2001 VAN 1 000 000 BEF AAN HET PROJECT VAN HET WIT-GELE KRUIS VOOR THUISVERPLEGING IN ROEMENIË (REGIO BUZAU)**Mevrouw Bottequin-De Meyer**

Mijnheer de Voorzitter, Heren Gedeputeerden, Collega's,
Mijn fractieleider heeft mij gevraagd het woord te voeren om de gevoelens die in mijn fractie leven te vertalen. Mijnheer de Gedeputeerde, het spijt mij, ik kan u geen geschreven tekst geven, want ik heb er geen. Mijn excuses daarvoor.

Reeds enkele jaren - en ik denk nu aan de vorige legislatuur, waar ik kan over oordelen - hebben wij een hulpactie opgestart in het hospitaal van Buzau. Ik denk dat we dat heel positief kunnen evalueren. In die zin dat we daar werkelijk beantwoorden aan een nood en dat wij als provincie ons inschrijven in wat een Chinese spreuk zegt : "Geef een behoeftige een vis en hij heeft eten voor één dag, leer hem vissen en hij heeft eten voor het ganse leven." Ik bedoel hiermee dat de essentie van de hulpverlening moet zijn dat wij de behoeftigen helpen om zichzelf te helpen. En in die zin denk ik dat de opleiding die wij vanuit de provincie gegeven hebben aan de medici en paramedici daar perfect in past. Dat is een heel positief iets. Vandaag vraagt men een subsidie voor het opstarten van een thuisverpleging. Ik denk dat ook thuisverpleging zeer positief is en perfect tegemoet komt aan de noden van die mensen. Het is het Wit-Gele Kruis dat een subsidie vraagt.

Dus waar gaat het nu eigenlijk over : het Wit-Gele Kruis vraagt dit jaar een subsidie van 1 miljoen voor een project. Volgend jaar vragen ze opnieuw 1 miljoen. Dat maakt dus 2 miljoen en dat zal één derde van de totale kost daar stellen. Zij vragen ook aan de overige provincies dezelfde subsidiëring. Dus als we een rekensommetje maken, stel dat de 5 provincies daar instappen, maakt dat 10 miljoen. De provincie Oost-Vlaanderen zou dit jaar 1 miljoen moeten storten op een bankrekening van het Wit-Gele Kruis in Brussel. Als ik de kranten mag geloven dan is het juist een groepering die aan de rand van het bankroet staat, maar dat is een opmerking terzijde. Wat is de return voor de provincie ? Ik refereer hier naar het oorspronkelijke verslag aan de provincieraad, waar men zegt dat zij een concept zullen uitwerken voor thuisverpleging in Buzau.

Wat zijn onze bemerkingen en bezwaren daartegen ?

Op dit ogenblik doet men bij ons in Vlaanderen in meerdere domeinen, ik zou bijna zeggen de meeste domeinen, een inspanning om de verzuiling te doorbreken. We denken bijvoorbeeld aan de scholen, aan het protocolakkoord voor volwassenen-onderwijs dat gisteren tussen het gemeenschapsonderwijs en de provincie getekend is. Ik denk aan een overkoepelende sportorganisatie voor alle netten en ik kan nog vele voorbeelden geven daarover. Op een ogenblik dat men dus hier probeert de verzuiling te doorbreken, gaat men juist ons minst aantrekkelijk, ons minst begerenswaardig product uitvoeren naar de Oostbloklanden. Ik geloof niet dat dat een goede zaak is.

Daarenboven gaat één organisatie op dat ogenblik een monopolie hebben. Wij weten allemaal dat monopolievorming niet bevorderlijk is voor de kwaliteit en voor de kostprijs. Ik zie daar dus veel nadelen in. Ik zou dan ook een oproep willen doen tot de provincie om naar het voorbeeld van de samenstelling van onze provincieraad, waar we een pluralistische samenstelling hebben, waar we verkozenen zijn van alle ideeën en alle gezindheden, een platform te zijn voor een pluralistisch opgezette hulpactie en thuisverzorging in Buzau.

Ik refereer hier naar wat wij als provincie geïnspireerd hebben op het vlak van de palliatieve zorg. Want als daar een netwerk palliatieve zorg ontstaan is, waar alle instellingen bij betrokken zijn, dan is dat een initiatief van de provincie geweest. Vandaar dat ik een oproep doe om alle organisaties, zowel het Wit-Gele Kruis als Familiezorg, als Bond Moyson, als de liberale organisatie, als de zelfstandigen te betrekken bij dat ontwerp. Dat ontwerp op zich, de thuisverpleging, ligt ons ook nauw aan het hart en de thuisverpleging is iets heel positiefs, zeker in die landen, maar ik betreur dat men het over de boeg gooit van één organisatie, van een verzuiling en een monopolie dus.

Ik dank u.

DEBATTEN

De heer Gillis

Voorzitter, Collega's,

Ik ben een beetje verwonderd door deze tussenkomst. Vooral omdat zij een perfecte illustratie is van wat zij probeert aan te vallen. Dat is inderdaad die oude draak uit het verleden : de verzuiling.

De Agalev-fractie zal dit punt ook niet goedkeuren, maar wel om een totaal andere reden, die eigenlijk de fundamentele discussie en het pleidooi is die hier wordt gevoerd. Het is niet toevallig uit de hoek waarin mevrouw Bottequin thuis is. Dat is namelijk de zaak van de privatisering van de gezondheidszorg. Wij hebben er geen probleem mee dat wij de uitbouw van thuisverzorging in Roemenië ondersteunen, of het nu Wit-Gele Kruis is of liberale solidariteit of gelijk welke andere organisatie. In feite als wij dit soort vorm van gezondheidszorg en thuisverpleging naar Roemenië exporteren, exporteren wij het privé-initiatief in de gezondheidszorg. Ik weet niet en ik denk ook niet dat onze diensten kunnen uitmaken of dit nu de goede weg is om in Roemenië de gezondheidszorg en meer in het bijzonder de thuisverpleging uit te bouwen. Als wij bijvoorbeeld dichter bij huis kijken, in Nederland, dan wordt de thuiszorg eigenlijk als een soort afgeleide van het gemeentelijk sociaal beleid, want zij hebben daar geen ocmw-structuren, beschouwd. Dat heeft zijn voordelen, dat heeft ook zijn nadelen. Maar van welke kleur het initiatief ook is, als wij dit zomaar exporteren naar Roemenië, zelfs in een gemeenschappelijke operatie, dan promoten wij in feite het privé-initiatief. En, ik herhaal het, ik betwijfel of dit de juiste weg is voor Roemenië. Dank u.

De heer Jacobs

Ik moet stellen dat ik met de initiële tekst die ons overgemaakt werd ook niet kon instemmen, omdat daar op een te theoretische wijze omschreven werd dat het geld zou aangewend worden voor het concipiëren van een project. Dat was voor mij en onze fractie onvoldoende. Wij hebben de problematiek vooral praktisch benaderd. Ik stel vast dat in de tekst, zoals deze nu voorgelegd wordt, vermeld wordt dat er naast de concipiëring een reëel project voor thuisverpleging opgestart wordt. En dat is onze bekommernis.

Voor het overige meen ik dat een debat over verzuiling of een tussenkomst over het privé-karakter ervan ondergeschikt is. Wat de verzuiling betreft, voor ons blijft het hetzelfde welke organisatie het initiatief neemt. Ik heb op de commissie - waar ik af en toe toch wel eens naartoe ga, als ik er een zitpenning voor krijg - duidelijk vernomen dat er effectief en reëel een project zal opstarten. Voor ons blijft het hetzelfde of de verplegenden van Obanier of de internationale socialistische verplegenden daar naartoe gaan. Dat is ondergeschikt. Een pluralistisch initiatief zal niet voor morgen zijn, denk ik. Ik meen trouwens dat iedereen de kans gekregen heeft om er aan deel te nemen.

Dus wat ons betreft geven we een kritische steun aan dit project. Een kritische steun in die zin dat we inderdaad zullen kijken naar het activiteitenverslag om dan te vernemen of we goed gehandeld hebben door er ons vertrouwen in te stellen.

Dank u.

De heer Van Eeckhout

Collega's,

Wij hebben inderdaad de gelegenheid gehad om die discussie zeer uitvoerig te voeren in de commissie. De grond van de zaak is volgens mij, en daar zou ik mij willen aansluiten bij de vorige spreker, dat er een initiatief komt dat zeer praktisch gericht is, dat in feite een ondersteuning gaat betekenen van de verpleegkundigen daar ter plaatse. Maar wie het doet is hier inderdaad naar mijn gevoel van ondergeschikt belang. Ik denk ook dat het van een pluralistische ingesteldheid zal getuigen wanneer wij dat totaal ondergeschikt maken, maar echt totaal ondergeschikt. Ik meen dat de gedeputeerde op het ogenblik van de gesprekken zeer duidelijk gesteld heeft dat indien er morgen andere, nieuwe initiatieven zouden komen wij daar met evenveel genoegen en enthousiasme zullen op ingaan. Ik denk dat dat volstaat, toch voor mij alleszins, en ik zou vragen om het kind niet met het badwater weg te gieten in dit debat.

Dank u.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Ik ben bereid om het debat over hét pluralisme in Vlaanderen te voeren. Diegenen die gehinderd zijn door te veel kennis van de realiteit in Roemenië - soms een nadeel - staan bij de problematiek zoals wij die hier stellen niet stil. Er is inderdaad een reële behoefte voor wie de gezondheidszorg in Roemenië in de praktijk kent. Het enige dat daar aanwezig is, zijn ziekenhuizen en lokale of regionale gezondheidscentra. Bij dit laatste moeten wij ons niet al te bijster veel voorstellen. Bij de ziekenhuizen overigens, enkele uitzonderingen niet te na gesproken, al evenmin.

Eén van de immense problemen is inderdaad de mensen die het ziekenhuis verlaten, omdat ze geen directe medische behandeling en zorg meer nodig hebben. Ze worden naar huis gestuurd, maar ze hebben wel nog verpleegkundige zorg nodig. Een systeem van huisartsengeneeskunde, zoals wij dat kennen, is compleet afwezig. Het begint nu heel langzaam, maar bijzonder langzaam, op gang te komen, maar het zal bijzonder moeilijk zijn om dat in de komende jaren echt in de praktijk te gaan realiseren, omwille van de financiële situatie waarin het grote deel van de bevolking zich bevindt. Thuisverzorging is dus een zeer waardevolle invulling van een absoluut reële nood. Vooral bij dat deel van de bevolking dat de centen niet heeft om zich privé, en ik zal straks op het privé-karakter nog wel terugkomen, te laten verzorgen, want die zijn er uiteraard ook.

Er is daar zoals in elk land, noem het maar een ontwikkelingsland binnen Europa, ook een beperkte laag van de bevolking die het wél goed heeft, van zeer goed tot goed. Maar dit is een absolute minderheid. Die heeft dat soort zorg, zoals het hier wordt opgezet, niet nodig want die kunnen wel in de privé-sector terecht. Ze hebben daar de middelen voor. Het grootste deel van de bevolking heeft dat niet.

Eigenlijk, Voorzitter, en we hebben het in het verleden nog gezegd, zouden wij eens moeten de mogelijkheid hebben om met een delegatie van alle partijen daar naartoe te trekken om u de realiteit te tonen. En ik denk, Mevrouw Bottequin, indien u zoals ik een dag of maar een halve dag met de verpleegkundigen in Boekarest zou kunnen rondrijden en gaan kijken bij de gezinnen waar ze terecht komen, naar de noden die ze moeten opvangen - niet alleen de verzorgend medische noden, maar heel de sociale context die daar rond hangt. Want daar kom je in de huisjes en de appartementjes, voor zover je zelfs die naam daarvoor mag gebruiken, van pure miserie terecht. En op dat moment stelt ge u niet meer de vraag : "Wie organiseert dat hier ? " Ge stelt u alleen de vraag : "Wordt het georganiseerd ? "

Ik heb dat gisteren in de commissie ook gezegd. Mij is het verdomd om het even wie dat organiseert. Alleen stel ik vast dat er één van onze verzuilde instellingen het initiatief neemt. Het is er inderdaad één van onze zuil, zoals men dat vandaag zo graag noemt. Het kan ook moeilijk anders dan één van onze verzuilde instellingen zijn, vermits heel onze maatschappij in deze sectoren nu eenmaal historisch zo gegroeid is, met al zijn immense voordelen van dien. Maar daar mag je vandaag niet meer over praten, over de grote voordelen die deze verzuiling met zich heeft meegebracht. Het heeft inderdaad ook zijn nadelen. Wij zijn inderdaad aan het evolueren naar een heel ander maatschappijmodel waar wij allicht - ik weet het niet, ik heb geen glazen bol om in te kijken - binnen dit en één generatie voor een compleet andere structurering zullen staan dan vandaag.

Maar wij mogen ook degenen die wel het initiatief hebben genomen niet afstraffen. En iedereen mocht het initiatief nemen, van uit om het even welke zuil men kwam, met om het even welk initiatief men had. Iedereen mocht dit transponeren naar ginder. Alleen moest men het dan ook doen.

Is het hier nu een subsidiëring voor wat gij noemt het op de rand van het bankroet staande Wit-Gele Kruis ? Ten eerste, voor zover ik weet, maar ik ken de geheimen der goden minder dan anderen blijkbaar, staat het Wit-Gele Kruis Vlaanderen niet op de rand van het bankroet. Misschien ben ik fout geïnformeerd. Ik weet het niet. Maar goed, dit heeft met deze materie niets te maken.

Het gaat hier om een ondersteuning van een initiatief dat zich in Boekarest en vanaf morgen in Buzau zal afspelen. Daar gaat het om. Wanneer gaan wij eens afleren de oude koloniaal uit te hangen en te denken dat de structuren die wij kennen en de denkmethodes binnen dewelke wij hier functioneren zomaar vertaalbaar zijn in het buitenland.

DEBATTEN

Wie maakt concreet deel uit van deze organisatie in Roemenië ?

Op dit moment is de afdeling Boekarest gevestigd in het universitair ziekenhuis van Boekarest. Een zuil ? Ja, de zuil van de staat. Als dat ook een zuil is dan is dit een verzuilde instelling. Het is het staatsziekenhuis, het universitaire ziekenhuis van Boekarest. De voorzitter van dat ding is een prof aan de universiteit van Boekarest. Als u mij naar zijn religieuze gezindheid vraagt, moet ik zeggen dat ik het niet weet. Het interesseert mij overigens ook niet. Ik heb hem twee, drie keer ontmoet en ik heb het hem nooit gevraagd. Ik wil het wel eens vragen als dat nuttig zou kunnen zijn. Hij zal alleszins geen katholiek zijn. Hij zou orthodox kunnen zijn, alhoewel het mij sterk zou verwonderen. Gezien zijn leeftijd functioneerde de man al in een regime waar dit niet al te sterk zou geapprecieerd zijn.

Is er dus een privé-initiatief ?

Ja en neen. Het is van hieruit gestimuleerd. Het is van hieruit ondersteund. In Roemenië zelf is het een privé-initiatief in die zin dat het niet uitgaat van de staat of een provincie of de stad Boekarest of de stad Buzau. Maar er is een structurele samenwerking in de raad van bestuur, in de locatie waar ze zitten, in hun algemene vergadering met het universitair ziekenhuis waar ze gevestigd zijn en dus hun structuurband mee hebben en met een aantal andere ziekenhuizen van Boekarest zelf, die dus in deze organisatie vertegenwoordigd zitten.

Dit initiatief is nu op weg om een erkenning te krijgen door hun eigen ministerie van volksgezondheid. Alleen gaat het daar nog trager dan bij ons. Ook al omdat de financiële middelen niet vergelijkbaar zijn met wat wij kennen. Men heeft daar nu een systeem van ziekteverzekering ingevoerd. Men is dat nu aan het implementeren. Maar het zijn natuurlijk mensen die niets verdienen of zeer weinig verdienen en x procent bijdrage op een inkomen van 0 frank dat is 0. Met andere woorden, de financiële pot waarover zij beschikken, is relatief gering. Vandaar dat er allicht nog een tijdje ondersteuning zal nodig zijn.

U hebt het gehad over iemand leren vissen en u hebt natuurlijk overschot van gelijk. Dat is inderdaad onze basisfilosofie geweest voor de hulp, niet alleen in Roemenië, maar ook in de andere landen waar wij hulpprogramma's mee opzetten. Anders heeft het geen zin, tenzij als iemand dood gaat van honger, dan moet je hem eten geven. Dan moet je niet proberen over structuren te praten, dan moet je hem eerst eten geven. Maar nadien moet je er proberen voor te zorgen dat hij niet meer aan uw deur moet komen kloppen om opnieuw eten te krijgen. Dat is wat we daar ook proberen binnen de gezondheidszorg.

Wordt hier een monopolie gecreëerd ?

Lieve mensen, welk monopolie ? Er is niets. Er wordt een initiatief genomen, waarbij inderdaad een zuil van bij ons ondersteuning geeft aan een instelling ter plaatse, waar wel de officiële instellingen in aanwezig zijn en zelfs het voorzitterschap leveren binnen die raad van bestuur, die dus daar bestaat. Nu proberen wij om hetzelfde wat in Boekarest zijn sporen verdiend heeft over te planten naar Buzau, waar wij een identieke constructie willen, uitgaande van het departementale ziekenhuis van Buzau. Daar zal dus allicht het voorzitterschap moeten worden waargenomen door de verantwoordelijke of één van de topverantwoordelijken van het ziekenhuis van Buzau. Dat zou goed zijn. Vermits wij in deze constructie wel vrij direct zullen betrokken zijn, zullen wij als voorwaarde stellen dat de provincie als bestuur ook in het orgaan dat deze dienst in Buzau zal moeten leiden, zal aanwezig zijn. Daardoor zullen wij een eigen inbreng kunnen hebben in het beheer, het beleid en in de begeleiding. Wat het ook veel gemakkelijker zal maken om met verantwoording naar deze raad terug te keren.

Ik zou echt toch een oproep willen doen om dit met een zo groot mogelijke meerderheid te willen steunen, omdat ik er ten diepste van overtuigd ben dat dit, in het verlengde van wat wij in heel de regio Buzau aan het doen zijn op vlak van gezondheidszorg, niet alleen een aanvulling kan zijn, maar eigenlijk in het verlengde ligt van de activiteiten die wij via dat ziekenhuis en de filialen van dat ziekenhuis op dit moment aan het opzetten zijn. Dit zou een prachtige aanvulling daarvoor zijn. Met één doelstelling voor ogen : wij moeten dat niet voor onszelf doen, wij hebben er niets aan. Geen enkele zuil in Vlaanderen heeft daar iets aan. Niets. Het is alleen ten bate, ten dienste van de meest behoeftigen in een land dat het vandaag al zo oneindig moeilijk heeft om er beetje bij beetje bovenop te geraken. Helaas een klein beetje met een klein beetje. Ik hoop op een zo groot mogelijke steun.

Dank u.

Applaus

De heer Lootens

Heel kort.

Ik wil nog eens benadrukken dat ik vind dat mevrouw Bottequin, die gesproken heeft namens de VLD, zinnige dingen gezegd heeft. We applaudisseren dat niet weg. Dat is duidelijk. Maar het zou nu een uitstel betekenen van het project. Zoals mijnheer Jacobs de problematiek heeft aangebracht, hadden we eerst zware kritiek op een veel te academisch en wazig voorstel, waarbij alleen geld gevraagd werd. Er werd ook ideologisch gesproken : de kerstening van Buzau, de kerstening van Roemenië begint met het Wit-Gele Kruis.

Gelach

Dat werd ook in onze fractie gezegd. Ik zie hier dat de godsdienstleraar nee schudt, maar bij ons werd dat gezegd. Er was dus inderdaad kritiek - ik wil dat hier zeggen, we zitten hier niet in een besloten vergadering, het is openbaar, we mogen dat zeggen. Maar de nieuwe tekst gaat in op de kritiek, namelijk dat de provincie daarbij betrokken wil zijn, een concreet voorstel wil zien en niet zomaar geld geeft om eens te gaan kijken wat we daar kunnen doen. Want dat was zowat de context toen.

Dus op heel korte termijn is er een voorstel gekomen waar wij kunnen achter staan. Maar dat schakelt inderdaad niet de kritiek uit dat het Wit-Gele Kruis een ijzeren reputatie heeft. Ik zou dat niet meer overschatten in 2001. Dat was 30 jaar geleden helemaal anders, maar men moet nu niet meer overschatten dat een pluralistisch project niet aanvullend kan ontstaan. Daar zijn wij dus niet tegen. Ik zal mijn vrienden in de Bond Moyson - en het zal u verbazen dat ik vrienden heb in de Bond Moyson - aanspreken om te proberen daar ook iets te doen. En ik weet dat de gedeputeerde dat met kracht zal steunen. Dat kan groeien naar een eerder pluralistisch project, want Mijnheer de Gedeputeerde, we zijn misschien allen nog een beetje kolonialen en hoe ouder waarschijnlijk hoe meer, maar het pluralisme is iets waar ik van droom. Wel gij ook, ik ben ervan overtuigd. Dus dat mag wel eens als voorbeeld gesteld worden. Of ze het overnemen of niet dat is zeer de vraag, maar het pluralisme is toch beter dan wat men noemt de verzuilde instituties. En daarom zullen wij het stemmen, maar zoals mijnheer Jacobs gezegd heeft met een zekere kritische noot. We willen verder volgen wat daar gebeurt. Het is geen witte cheque naar het Wit-Gele Kruis toe.

De heer voorzitter

Alhoewel de tijd niet tot grapjes leent, toch dit Mijnheer Lootens. Reeds toen ik uw schepen was van Openbaar Onderwijs en u student was in de Bevelandstraat in de Sociale Academie vond ik dat u er als een verlichte koloniaal uitzag. En u hebt nog steeds ...

Gelach

Ik heb wel gezegd een verlichte koloniaal.
De fractieleider van de VLD, Johan Beke.

De heer Beke

Dank u wel, Mijnheer de Voorzitter.

Wij hebben uiteraard goed geluisterd naar de verklaring van de gedeputeerde Van Der Meiren en niemand trekt in twijfel, ook niet onze fractie, dat hij de menselijk humanitaire projecten naar Roemenië, zoals we dat kunnen noemen, een warm hart toedraagt. We kunnen hem daar ook in waarderen. Het humanitaire aspect van deze zaak is ook niet in vraag gesteld. Ik meen dat onze collega alleen heeft gevraagd, en dat is centraal in haar tussenkomst, om oog te hebben voor een wat andere aanpak dan diegene die wij in het verleden misschien nogal gemakkelijk en vanzelfsprekend vonden, namelijk we gaan het zo doen en als er morgen een andere is dan gaan we eens kijken of we dat ook kunnen doen. Zo ging het nu eenmaal in het verleden en ik denk dat we wat dat betreft ook allemaal kritisch in eigen boezem moeten kijken, ook wijzelf.

DEBATTEN

Maar ik kan u zeggen, Mijnheer de Voorzitter, Collega's, dat wij dit zullen goedkeuren, mits twee leden van onze fractie zich zullen onthouden. Wij doen dit eigenlijk vanuit de geestesgesteldheid die we hier naar voren hebben gebracht, namelijk laat ons eens kijken of we in de komende tijd en in de toekomst dit project niet nog wat meer ondersteuning kunnen geven door middel van een samenwerkingsproject. In die zin is het ook een uitnodiging aan de anderen om niet apart op te treden, maar dat misschien samen te doen. Ik wil u ook toezeggen, en ik vind dat we dan ook in onze fractie consequent moeten zijn, dat wat dat betreft er ook voorstellen moeten komen. Ik zal er op aandringen dat de collega's voorstellen zullen indienen. Ik weet dat zij dat zullen doen. Maar ik herhaal, wij zullen dit goedkeuren mits deze twee onthoudingen om dat te ondersteunen.

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer de Fractie leider.

Ik meen dat deze laatste tussenkomst ook van die aard is om het geheel van het debat in alle facetten door te nemen en dat de raad voldoende voorgelicht is. Of vergis ik mij ?
Vraagt nog iemand het woord ? Niemand ? Mogen we dan stemmen ?

Stemming

PUNT 34

NOORD-ZUIDSAMENWERKING : GOEDKEURING SUBSIDIËRING VAN DUURZAME NOORD-ZUIDPROJECTEN IN DE FILIPPIJNEN EN ECUADOR

Stemming

PUNT 35

NOORD-ZUIDSAMENWERKING : REGIOBELEID RWANDA :

- BEKRACHTIGING VAN DE GEMEENSCHAPPELIJKE VERKLARING TUSSEN DE PROVINCIEBESTUREN OOST-VLAANDEREN EN GITARAMA, ONDERTEKEND OP 31 AUGUSTUS 2001
- TOEKENNING VAN EEN SUBSIDIE VAN 1 500 000 BEF AAN DE PROVINCIE GITARAMA VOOR DE VERDERE UITBOUW VAN HET TERRASSERINGSPROGRAMMA IN NDIZA

Stemming

PUNT 36

JEUGDWERKBELEID : GOEDKEURING VAN HET WERKINGSVERSLAG 2000

Stemming

PUNT 37

WELZIJN EN GEZONDHEID : PROJECTSUBSIDIËRING VOOR GRENSOVERSCHRIJDENDE INITIATIEVEN : TOEKENNING VAN EEN SUBSIDIE VAN 400 000 BEF AAN DE BOUWGROEP ONTWIKKELING (AALST) EN VAN EEN SUBSIDIE VAN 500 000 BEF AAN DE VZW TER WILGEN (KLUISBERGEN)

Stemming

PUNT 38

JEUGD : GOEDKEURING VAN HET REGLEMENT HOUDENDE ERKENNING EN SUBSIDIËRING VAN PROVINCIALE JEUGDWERKORGANISATIES

Stemming

PUNT 39

HUISVESTING : OPHEFFING VAN HET REGLEMENT HOUDENDE AANVULLENDE TEGEMOETKOMINGEN VOOR DE AANLEG VAN GROENZONES BIJ UITVOERING VAN STADS- EN DORPSHERWAARDERINGSOPERATIES (PROVINCIERAADSBSLUIT 22 MAART 1989)

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Dit voorstel van liquidatie van het reglement stemt mij helemaal niet gelukkig en ik zou de raad toch willen herinneren aan de omstandigheden waarin in 1989 dit voorstel is tot stand gekomen.

Het was eigenlijk geïnspireerd door de vaststelling van de continue leegloop van onze grote steden.

Onder meer voor Gent was dit op dat ogenblik zeker frappant. En tegelijk was er een onderzoek gebeurd door de Gentse universiteit wat moest uitmaken wat de oorzaken waren van die voortdurende leegloop en waar destijds vrij algemeen gesteld werd dat de oorzaak diende gezocht in de fiscale druk die normaal in de grote steden groter is dan in de kleine gemeenten gezien de geldbehoefte die nu eenmaal bestaan bij een bestuur van een grote stad, gezien de bestaande problematiek en gezien de vele opdrachten waar zo een bestuur voor staat.

Maar wat bleek uit die studie ? En die trouwens ondertussen door nieuwe onderzoeken is bevestigd ? Dat dit geenszins het geval was. Wanneer mensen de stad verlieten, had dit te maken met het feit dat zij in de eerste plaats een zeker wooncomfort zochten, namelijk groen, rust, stilte.

Dat was in feite de verklaring van het fenomeen. Vandaar dat wij daar destijds op ingepikt hebben en gesteld hebben : eigenlijk zou het interessant zijn wanneer de provincie, gezien haar partnerschap met de gemeenten, een financiële inspanning zou leveren om de gemeente te helpen meer groen te creëren binnen het stadslandschap.

Dat reglement is destijds door de raad unaniem erkend geworden, aanvaard geworden en uiteindelijk is dit reglement ingevoerd. De waarheid is dat er nooit veel respons geweest is. Ik geloof dat één belangrijke gemeente in Oost-Vlaanderen daar een belangrijk bedrag uitgeput heeft, ik meen mij te herinneren dat dat Ninove was, maar voor de rest is er weinig respons geweest. Ik voeg er onmiddellijk aan toe dat er bijzonder weinig reclame gevoerd is rond dit reglement. Met andere woorden, het heeft eigenlijk een slapend leven geleid.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, wanneer wij dus stelden dat het interessant zou zijn, juist om dat fenomeen van leegloop tegen te houden en terzelfder tijd het wooncomfort in de steden te verhogen, dat niet elke sloping van gebouwen en niet elke onteigening in een stad moest leiden tot creatie van nieuwe bouwgrond, maar dat er ook projecten moesten op gang getrokken worden voor vergroening van de stad, dan hebben wij verwezen destijds naar de politiek die gemeentebesturen in de 19^e eeuw hebben gevoerd, bijzonder vooruitstrevend. Het verleden, Collega's, is niet altijd af te keuren, want ik heb daarnet horen praten over het gebrek aan pluralisme in het verleden. Ik heb daar niet op gereageerd. Ik zal eerder herinneren aan de excellente rol die onze vrije mutualiteiten, zij het dan kleurgebonden, gespeeld hebben in het verleden en die blijkbaar vandaag met een zekere *dédain* wordt beoordeeld alsof dat inderdaad niet waardevol zou geweest zijn in het verleden.

Het verleden is niet altijd verkeerd gelopen. Ook in de 19^e eeuwse steden hebben die besturen bijzonder veel oog gehad voor de begroening van de stad. Vandaar dat het toch frappant is dat al de parken die wij in onze steden kennen bijna allemaal dateren – bijna zonder uitzondering – uit de 19^e eeuw.

De laatste zijn tot stand gekomen in de oorlog van '14-'18. Denk aan Aalst, het droogleggen van de Molsbroek, enz...

Wij hebben daarnaast vastgesteld, Mijnheer de Voorzitter, dat de gemeentebesturen, wij inbegrepen, dat wij niet gemakkelijk geneigd waren om iets te doen aan die begroening van de stad en van de gemeenten. Waarom ? Omdat het economisch alleen maar geld kost. Als u onteigent en afbreekt en u maakt er bouwgrond van dan is dat financieel voor de gemeente bijzonder interessant. Als u er een park van maakt is het inderdaad iets dat geld kost en in lengte van jaren.

Zoals wij ook niet geneigd waren om vele rioleringen aan te leggen. Het resultaat is geweest dat in Vlaanderen bijna 70 % van de huizen – ik spreek van 10 tot 15 jaar geleden – niet aangesloten was op de openbare riolering. Het zijn alleen maar feiten. Wij zijn niet geneigd omdat het ook een politiek was die niet zichtbaar was. Eens de riolering onder de grond ligt, heeft niemand er nog wat aan bij manier van spreken en is dit zeker niet voor de politiek een zaak die electoraal positief kan zijn.

DEBATTEN

Vandaar dus de stelling : laat ons als provinciebestuur een beetje helpen, financieel bijspringen om ergens die begroeningspolitiek in de gemeenten dan toch van de grond te krijgen. Groen creëren, ruimte creëren in de stad, in de eerste plaats voor jongeren, in de eerste plaats voor de kinderen.

Wat stellen we vast ? Nu de provincie voorstelt dit reglement af te schaffen, Leden van de Deputatie, dat in feite die leegloop ondertussen niet gestopt is. Mede door het feit dat men ondertussen nergens veel inspanningen gedaan heeft om rekening te houden met die studie van de Gentse universiteit. Er is geen begroeningspolitiek gevoerd in de steden, of dan toch niet op een frappante manier. Die leegloop duurt verder.

Tweede zaak. De studies hebben ondertussen ook uitgewezen dat wanneer men een toename ziet van de criminaliteit dat het ook wat te maken heeft met het feit dat er voor jongeren binnen de stad eigenlijk geen of zeer weinig ontplooiingsruimte is.

Ik kan alleen maar zeggen wat ik lees. Ik kan alleen maar stellen dat het inderdaad volgens degene die het wetenschappelijk onderzoek gedaan heeft, zo zou zijn. De criminaliteitsgroei heeft te maken onder andere, en volgens sommigen in de eerste plaats, met het feit dat er gebrek is aan open ruimte binnen de stad.

Wat meer is, nu wij eraan denken om het reglement af te schaffen, staan wij ook voor het structuurplan Oost-Vlaanderen, structuurplan Vlaanderen. En wat wordt erin gesteld ? Namelijk, en terecht, geen verdere aantasting van de open ruimten maar streven naar woonconcentratie. Wat betekent dat concreet ? Dat uiteindelijk die stadsvlucht voor een stuk dankzij dat structuurplan in zijn voorzieningen automatisch zal opdrogen bij gebrek aan bouwmogelijkheden in de periferie, bij gebrek aan bouwmogelijkheden in dorpen, maar dat men terzelfder tijd en automatisch een veel grotere woondruk krijgt in de steden. Met andere woorden, als er niet tijdig gedacht wordt aan meer open ruimten in die steden dat de onleefbaarheid in de steden alleen maar zal toenemen, mede begunstigd door de terechte maatregel die dat structuurplan Oost-Vlaanderen voorziet.

In het licht van die laatste beschouwingen – de verdere leegloop uit onze steden en het feit dat wij partner zijn van de gemeenten, dat wij op zoveel andere terreinen de gemeentebesturen bijspringen en proberen stimuli te geven omdat ze inderdaad een fietspadpolitiek zouden voeren, een rioleringspolitiek zouden voeren, stimuleren we ze nu ook omdat ze een groenpolitiek zouden voeren – van wat ik daarnet gezegd heb, namelijk die concentratiebeweging die bezig is en uiteindelijk de actuele en soms prangende onleefbaarheid van onze steden, dat die alleen maar kan toenemen in het licht van die politiek die nu op komst is, zou ik durven vragen, Mijnheer de Voorzitter, dat de deputatie dat voorstel van afschaffing toch nog eens bekijkt, rekening houdend met de argumentatie en de vele andere argumenten die misschien anderen kunnen aanvoeren, dat men het opnieuw eens onder de loep zou nemen en eventueel dat het bestaande reglement voor herziening in aanmerking zou komen om dan met meer propaganda op het terrein – want een reglement dat niet bekend gemaakt wordt, waarvoor geen reclame gemaakt wordt is van nul en generlei waarde – met meer reclame naar de gemeenten toe, opdat dan zou kunnen uitgetest worden of het inderdaad een efficiënt middel is om te komen tot die stedelijke groenpolitiek.

Dank u.

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is niet omdat een reglement verouderd is dat het voorbijgestreefd is. Dat wordt als synoniem naast elkaar gezet. Dat klopt dus niet. Ik denk dat het verouderd is. Het is niet omdat een reglement niet gebruikt wordt, door onbekendheid misschien, of toch zeker niet door de mens die het moeten kennen - het is inderdaad van 1994 dat het nog gebruikt geweest is – dat het voorbijgestreefd is. Ik gebruik opnieuw het woord. En de problematiek, geschetst door de heer Liebaut, is pregnant. Ik vind inderdaad dat wat hij zegt over de steden juist is, en niet alleen de grote steden. Neem maar de steden in Oost-Vlaanderen. Het is niet alleen Gent. Er zijn nog andere steden ook waar die problematiek waarschijnlijk even schrijnend is.

En ik denk, Mijnheer de Voorzitter, dat de problematiek niet is opgelost. Hij is zelfs schrijnender geworden. De leegloop zet zich door. Kijk naar de statistieken, bijvoorbeeld van de stad Gent. Dat scheelt nu al meer dan 10 000 mensen op 10 jaar. Dat zijn 1 000 mensen per jaar die de stad verlaten.

De problematiek is schrijnender geworden. Het reglement is verouderd, maar niet voorbijgestreefd en ik denk dat we inventief moeten zijn en daarop iets moeten vinden en dat we daar veel meer moeten mee naar buiten komen om dat reglement dan een zeker succes te geven.

Dank u.

De heer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De Agalev-fractie betreurt dat dit reglement zou worden afgeschaft.

Het is reeds toegelicht door diverse collega's waar het eigenlijk voor diende en het was ter stimulering van aanleg van groen.

Wanneer we kijken naar de ontstaansgeschiedenis dan moeten we vaststellen dat dit besluit van 1989 was gekoppeld aan een besluit van de Vlaamse overheid dat dateert van 1983.

Als reden voor de afschaffing van dit reglement wordt aangehaald dat er sedert 1994 geen subsidies meer werden uitgekeerd op basis van dit reglement en het Vlaamse besluit van 1983 zou zijn opgeheven in 1999. Deze redenen verantwoorden ons inziens de afschaffing van dit reglement niet.

Ten eerste moet ik eerlijk toegeven dat ik niet afwist van het bestaan van dit reglement, ik heb er al die jaren nog nooit over gehoord. Ik surfte dan ook snel naar de provinciale website waar onze reglementen te raadplegen zijn, maar kin het onmogelijk terugvinden. Het staat er inderdaad niet op. We stellen ons dan ook de vraag of dit reglement wel voldoende gekend was en voldoende publiciteit kreeg.

Maar vermoedelijk is er een andere reden waarom er sinds 1994 geen subsidies meer werden uitbetaald. Bij de subsidieaanvraag dient er immers een bewijs van vaste belofte van toelage door de Vlaamse regering te worden gevoegd. En aangezien volgens mijn informatie het Vlaamse besluit in 1993 werd afgeschaft – en niet in 1999 – lijkt het mij niet onlogisch dat de laatste subsidies in 1994 werden uitbetaald.

Sinds 1993 kan er immers door een geïnteresseerde aanvrager geen bewijs van vaste belofte worden voorgelegd, waardoor er simpelweg geen ontvankelijke aanvragen meer konden worden ingediend.

Ten tweede is het bovendien niet omdat het Vlaamse besluit waarop het provinciebesluit was gebaseerd, werd afgeschaft, dat de provincies hetzelfde moeten doen.

De provincie heeft immers het Vlaamse besluit helemaal niet nodig om in een eigen besluit de aanleg van openbaar groen te stimuleren en te ondersteunen.

Ten derde is de afschaffing van dit reglement bovendien niet opportuun. Meer dan ooit is er vandaag nood aan meer groen in de stad en in het dorp. Meer dan ooit vragen kinderen, volwassenen en bejaarden naar meer groen in de buurt. En dan gaat het niet alleen om natuurgebieden of bossen, maar ook over gewoon een groen hoekje, een grote openbare tuin of in een klein parkje.

Uit een onderzoek blijkt dat op dit moment bijna de helft van de Vlamingen meer dan 10 minuten moet stappen om bij een stukje groen te komen, of het nu een park of natuur is.

Het huidig ruimtelijk beleid wil jonge gezinnen stimuleren om in de stad te blijven wonen. De leefkwaliteit in de steden verhogen, de stad aantrekkelijker maken, is essentieel daarbij. Als mensen leven in een stad is er meer nodig dan een huis om in te wonen. Eén van de belangrijkste voorwaarden voor een leefbare stad is voldoende, en veilig bereikbaar groen. Groen om in te wandelen, te zitten, te spelen.

De afschaffing van het Vlaamse reglement hoeft helemaal niet te leiden tot de afschaffing van het provinciaal reglement. Het volstaat om in ons reglement de twee verwijzingen naar het Vlaamse besluit in de artikelen 4 en 5 te schrappen om een perfect werkbaar instrument te krijgen ter stimulering van de aanleg van meer openbaar groen in onze provincie.

Misschien zijn er nog een aantal andere cosmetische ingrepen vereist. Ik zou dan ook willen voorstellen om het dossier nog even rustig te bekijken in de commissie, te kijken of we via aanpassingen dit reglement opnieuw kunnen activeren, dan wel of het nodig is om een nieuw reglement te ontwerpen.

Dank u.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Alhoewel u zei het reglement eigenlijk niet te kennen, hebt u er toch lang over gesproken moet ik zeggen, Meester Van Hecke.

De heer Van Hecke

Ik heb het dan gevonden.

Mevrouw Jansegers

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Onze fractie vindt ook dat het nodig is dat een dergelijk reglement zou blijven bestaan. Wij hebben wel begrip voor de redenen die gegeven zijn in de commissie, die de vraag tot opheffing hebben ondersteund. Maar wij hopen ook dat er een nieuw of een aangepast reglement zou komen vooraleer de opheffing van het oude wordt gevraagd.
Dank u.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik heb alle begrip voor wat de collega's zeggen.
Mag ik ook iets bekennen ? Ik wist van het bestaan van het reglement ook niet af. Ik ben hier in november 1991 binnengeduikeld en ik heb nooit één dossier terzake zien verschijnen. Ik had er ook nooit bij stilgestaan.
Ik denk dat wat de opmerkingen die er gemaakt zijn betreft, stuk voor stuk van alle fracties die zijn tussengekomen, zeer terecht zijn. Ik zou mij willen aansluiten bij het voorstel, nu niet holder de bolder een paar artikeltjes gaan uithalen. Zoals het hier voorligt, moet het sowieso gewijzigd worden omdat het anders uiteraard niet toepasbaar is. Men moet iets voorleggen dat men niet meer kan krijgen om op het reglement te kunnen beroep doen. Dat gaat uiteraard niet. Ik zou mij willen aansluiten bij de voorstellen het nu terug te trekken en niet te beslissen en dan in de commissie kijken op welke wijze wij dit reglement kunnen actualiseren, aanpassen, bijsturen om er dan mee naar de raad terug te keren.
Dank u.

De heer voorzitter

Toen de heer Liebaut zijn eerste bedenkingen maakte in de commissie en mij ook overmaakte, voelde ik intuïtief dat hij min of meer gelijk had.
U stelt zelf voor om het punt nog even terug te trekken en terug te verwijzen naar de commissie om te zien wat we er kunnen mee doen. Ik zie dat de oppositie en de meerderheid het erover eens zijn.
Dus geen stemming. Terugverwijzing naar de commissie Sociale Zaken. Ik reken dan op het initiatief van het voorzitterschap van de commissie ook.

PUNT 40

GEZONDHEID – SAMENWERKING BUITENLAND : ONDERSTEUNING GEZONDHEIDSPROJECT RWANDA : TOEKENNING VAN EEN SUBSIDIE VAN 600 000 BEF AAN HET GEZONDHEIDSCENTRUM TE CYAKABILI (RWANDA)

De heer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In de regio van Gitarama, waar de provincie actief is, is 11 % van de bevolking besmet met het HIV-virus, zo blijkt uit de cijfers die in het dossier terug te vinden zijn. Dit is enorm, maar er zijn zelfs regio's in Afrika waar het percentage nog hoger ligt.

Dringend ingrijpen is dan ook absoluut noodzakelijk want er is al veel tijd verloren gegaan, want met zo een dergelijke hoge infectiegraad kan de ziekte op korte termijn een ware ravage aanrichten onder de bevolking en de sociale, economische en gezondheidsstructuren van de gemeenschap zwaar aantasten.

Het project dat de provincie wenst te ondersteunen, is een moedig project dat meteen ook een aantal taboes doorbreekt. Ter preventie van seksueel overdraagbare ziektes is het onder meer de bedoeling dat ter plaatse condooms worden uitgedeeld aan alle prostituees. Het zou zelfs ook de bedoeling zijn om het initiatief daartoe niet te beperken en naar de ruimere bevolking toe te werken.

Promotie en aanmoediging van condoomgebruik is inderdaad het beste en efficiëntste middel om de snelgroeiende HIV-besmetting tegen te houden. Hiermee wordt gevolg gegeven aan de talrijke pleidooien van gerenommeerde wetenschappers, waaronder de Belg Peter Piot die in 1995 de Cultuurprijs voor de provincie Oost-Vlaanderen heeft ontvangen.

Deze inspanningen mogen ons inziens ook niet eenmalig zijn, maar structureel.

Wat de provincie in Rwanda wel kan, kan of durft ze blijkbaar niet in de eigen provincie waar het ter beschikking stellen van condoomautomaten in provinciale scholen steeds op heftige weerstand heeft gestoten. Als de provincie consequent is, moet ze die stap nu ook zetten, want ook in ons land stijgt het aantal HIV-besmettingen opnieuw. De vraag is of de provincie ook hier de moed heeft om gepast te reageren.

Dank u.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is inderdaad de bedoeling om de steun die wij aan het Gezondheidscentrum te Cyakabili in Gitarama, dat één van de gezondheidscentra is die in de provincie bestaat, in de toekomst verder te zetten. Wij zijn vorig jaar voorzichtig gestart met 150 000 BEF om te zien waar het ons zou brengen. Dit jaar is het 600 000 BEF. We zien wel wat het nadien kan worden.

Aids is inderdaad een immense partij. Het zal overigens ook niet genoeg zijn – laat mij dit hier ook maar publiek zeggen – van condooms aan prostituees uit te delen om ze te laten gebruiken door hun klanten.

Er zullen ook centen bij moeten. Het vreselijke van de situatie is dat de Rwandese man die bij een prostituee op bezoek gaat, bereid is van een stuk meer te betalen om met haar naar bed te mogen zonder condoom dan met condoom. En de prostituees komen letterlijk uit de armsten der armen. Dus elke Rwandese frank die ze meer kunnen krijgen, zullen ze gebruiken. Dus wij moeten ons toch geen al te grote illusies maken dat het ter beschikking stellen van condooms meteen ook de wonderoplossing zal zijn. Er zullen ook centen moeten bij liggen, waardoor die prostituees eigenlijk gecompenseerd worden voor het min-inkomen door het gebruik van het condoom door hun klanten. Misschien is ook dit overneembaar. Wie weet.

Dank u.

Stemming

PUNT 41

PROVINCIAAL ONDERWIJS : SCHOOLREGLEMENTEN : GOEDKEURING VAN DE WIJZIGINGEN AAN HET :

- SCHOOLREGLEMENT VAN DE PROVINCIALE SCHOLEN VOOR SECUNDAIR ONDERWIJS – VOLLEDIG LEERPLAN
- SCHOOLREGLEMENT VAN DE PSBLO ZONNEWIJZER EEKLO EN VAN DE PSBLO CLAEVERVELT BUGGENHOUT
- SCHOOLREGLEMENT VAN PSBSO SPECTRUM BUGGENHOUT

De heer Van Autreve

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Met 15 jaar onderwijservaring en als lid van de begeleidingsgroep voor leerkrachten biologie en lid van de directieraad van een technische school in het Brugse leek het me interessant om na te gaan hoe men in Oost-Vlaanderen met deze regelgeving omgaat.

DEBATTEN

Iedereen die begaan is met onderwijs weet dat het schoolreglement een zeer belangrijk document is. Een document dat zeer omzichtig en correct moet worden opgesteld ten behoeve van de ouders, de school maar vooral voor de leerlingen zelf. Ook al moet het reglement door de ouders getekend worden, het zijn ten slotte de leerlingen die het moeten naleven.

Ik heb in het verleden al enkele schoolreglementen doorgenomen, maar nog nooit heb ik zoveel moeite gehad om me er doorheen te worstelen.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, sta me toe dat ik me even verplaats in de huid van een jongere van pakweg 17 jaar – twintig jaar geleden – die op 3 september als nieuwe leerling begonnen is in één van de provinciale scholen. Ik was met aandrang verzocht om een andere school te zoeken nadat ik een C-attest - voor de leken gebuisd was – gekregen had.

Ik ben wat onzeker, een nieuwe school, een slechte ervaring in mijn vorige school. Twee of drie weken na het begin van het schooljaar krijg ik het schoolreglement mee naar huis om door mijn ouders te laten ondertekenen. Ik wil zelf wel eens weten wat mijn plichten en mijn rechten zijn. En ik begin te lezen. Onbeschoftheden, slecht gedrag op straat en herrieschoppen onderweg kunnen onmiddellijke uitsluiting tot gevolg hebben. Ik slik even, maar ik ga verder.

Alle feiten ook in de persoonlijke sfeer, waarbij de naam van de school in een slecht daglicht komt te staan, kunnen sancties voor gevolg hebben. Ik voel mij gelukkig dat ik geen meisje van 16 ben dat ongewenst zwanger kan geraken.

In één van de volgende paragrafen staat : de fatsoennormen worden bepaald door de directie, eventueel in overleg. Nu maar hopen dat de directeur en ikzelf normen hanteren en ik vraag me af met wie ze dat eventueel overleg zullen organiseren. Ik voel me zeker niet persoonlijk aangesproken.

Verder staat er dat de leerlingen zowel binnen als buiten de school aan het gezag van de directie en het personeel zijn onderworpen. Oei, daar heb ik nu toch wel even pech zeker. Marc, mijn buurman, die links van ons woont, geeft ook les aan deze school. Ik voel mij geviseerd.

De school wil gerust meehelpen jongeren te behoeden voor overmatig drinken. Dit is grappig want iedereen weet dat 20 liter water na elkaar drinken dodelijk is.

Als talentvolle voetballer ben ik vrij gerust in het hoofdstukje omtrent drugs. Toch neem ik het voor alle zekerheid nog even door en ik kan mij vinden in de volgende paragraaf : "Als je in moeilijkheden geraakt of dreigt te geraken met drugs, dan zal onze school op de eerste plaats een hulpverleningsaanbod doen. Dit neemt echter niet weg dat we conform het orde- en tuchtreglement sancties kunnen treffen. Ook hier kan ik mee leven.

Als je echter spontane hulp vraagt en je niet aan het begeleidingsplan houdt, wordt overgegaan naar de tuchtmaatregelen. U moet maar al te goed gek zijn om hier spontaan hulp te komen zoeken.

Ik lees nog wat verder, maar het boeit mij niet meer. Ietwat verveeld besef ik dat de komende twee jaren lang zullen worden en dat mijn leven weinig input zal krijgen vanuit de school.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, het is duidelijk dat dit schoolreglement in een verkrampde stijl geschreven is en dat deze tekst dringend nood heeft aan een frisse, jonge stijl om op een andere manier de jongeren hun rechten en plichten kenbaar te maken. Ik weet dat er geen tijd meer is om deze tekst te herschrijven.

Maar wat er zeker in ontbreekt is een item over de leerlingenraad. Ik geloof dat in alle scholen zeer goed werk geleverd wordt, maar ik vind dat we als provinciale overheid de plicht hebben om de democratie te ondersteunen. Inspraak en mee beslissen zijn fundamentele van onze democratie. Willen we daar uiting aan geven naar onze leerlingen toe, moeten we, ook al is dit helemaal niet verplicht, het opnemen in ons schoolreglement. Vandaar dat onze fractie ook dit amendement ter stemming zal voorleggen.

Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik heb hier de tekst bij mij van het verslag in de dagorde van de provincieraadszitting van 21 april 1999. Die vermeldt een analoge vraagstelling van collega Stefaan Van Hecke naar aanleiding van het publiceren in maart 1990 in het staatsblad van het decreet op de schoolraden.

Het is namelijk zo dat dat decreet ons oplegt om in elke school een leerlingenraad op te richten van het ogenblik dat er een derde van de leerlingen om vraagt. Ik heb toen al geantwoord dat wij in elke school een leerlingenraad hadden en dat die functioneert.

U kunt nu dus vragen om dat nog eens expliciet in dat reglement te vermelden. Wij hebben ook een participatieraad. Ik weet niet of dat erin staat, maar u kunt dat daar dan ook in zetten. We hebben een HOC en een BOC. U kunt dat daar ook inzetten, enz. U kunt dus alle mogelijke decreten en reglementen daarin gaan vermelden. U maakt de zaak daar alleen maar stroever en onleesbaarder door, want waar het om gaat zijn de dingen die daar expliciet en misschien op een manier waar wel iets over te zeggen is, geformuleerd zijn. Maar in feite denk ik dat wat er in die reglementen staat, dat dat duidelijk is.

De interpellant verwacht bewust naar mijn gevoel een beetje zijn opmerkingen naar vorm en inhoud. Hij zegt wel dat het over de vorm gaat, maar speelt in de vier dingen die hij daar aanraakt telkens op de inhoud, dacht ik. En als hij het heeft over herrieschopperij, is het voor hem niet duidelijk, maar ik kan hem direct een voorbeeld geven. Ik heb het trouwens in de commissie aangehaald.

Als u een treinbestuurder gaat lastig vallen en dreigt hem een pak rammel te geven, dan is dat herrieschopperij. Daar willen wij iets aan doen in de scholen.

Als u denkt aan zaken in de persoonlijk sfeer – ik zal u voorbeelden geven uit de praktijk – dan hebben we het niet over zwangerschap, maar wel over naaktfoto's laten maken en die in de klas gaan ronddelen waardoor u misschien sommige collega's shockeert. Dat is een geval uit de praktijk. Misschien bent u het in uw 15 jaar nog niet tegengekomen, maar ik in die twee jaar wel.

Ik denk dat er geen gevaar is dat er één van de 17-jarigen zal gaan proberen 20 liter water achter zijn kiezen te gieten, maar waar ze wel aan denken is onder de middag als het zonnetje schijnt eventjes buiten te wandelen, een aantal pinten achter hun kiezen te gieten aan het station en dan op het randje van dronkenschap te verschijnen in de school. Dat is het dus wat wordt bedoeld.

Als we het hebben over drugs en om vrijwillige hulp gaan zoeken. Dat gebeurt regelmatig. Ik heb een paar weken geleden een incident gehad waarbij de hulpverlener, provincieraadslid en lid van de schoolmaatschappelijke dienst, weigert de naam van een leerling te geven waarvan wij weten dat hij geprobeerd heeft te dealen in de school.

Het is niet allemaal bij het haar getrokken en gefantaseerd. Al de dingen die erin staan zijn nodig, zijn goed overlegd en ik ben akkoord met u dat er bijvoorbeeld aan de lay-out zeker iets moet gebeuren en dat de taal misschien kan bijgeschoold worden. Maar voor de rest is al wat daarin staat goed overwogen en uit de dagdagelijkse praktijk.

U hebt zelf al gezegd dat wij onder tijdsdruk staan. Dat is inderdaad zo. Normaliter moeten we bij de inschrijving dat schoolreglement ter ondertekening meegeven en als wij daar vandaag iets aan wijzigen – en allicht weet u dat ook, maar ondanks dat legt u toch uw amendement neer, zie ik – moet ik naar de participatieraad wat dus tot een nieuw uitstel gaat leiden en het reglement dan pas in de volgende provincieraad kan worden goedgekeurd.

Ik zou dus vragen om dat amendement te verwerpen.

In de grond heb ik er niets tegen, Collega, dat dat erin staat. Het is inderdaad zo dat dat misschien naar de leerlingen toe een toemaatje is, alhoewel die verstandige leerling zal zeggen: "Ze zijn mij hier aan het paaien met iets wat mijn recht is." Dat zou dan de kritiek kunnen zijn die u aan de andere kant krijgt. Ze zijn iets aan het inpakken als cadeau waarvan ik het recht heb erover te beschikken. Dat zou ik dan als leerling zeggen. Zeker al op 17 jaar zou ik zo ambetant geweest zijn.

Alles bij elkaar, Mijnheer de Voorzitter, zou ik voorstellen dat we het amendement niet aanvaarden. Ik wil het geheel van de schoolreglementen eens overlopen in de commissie. Het zou dus een interessante discussie kunnen zijn.

Veel van de zaken die er trouwens gisteren aangeraakt zijn zitten ook in de schoolwerkplannen. Ook dat zou kunnen aangeraakt worden. We zouden de hele problematiek eens kunnen overlopen.

Ik stel dus voor aan de voorzitter van de commissie dat we dat eens agenderen, maar vandaag zou ik vragen om het amendement niet te aanvaarden, met die belofte.

Dank u.

DEBATTEN

De heer Lockefeer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik vind de repliek van de gedeputeerde eigenlijk een beetje bizar. Excuseer de uitdrukking. Wie vandaag met zijn twee benen in het onderwijs staat, ten volle, en dat amendement leest – en daarvoor moet u niet naar de universiteit geweest zijn – dan is dat ten voordele van de leerlingen. Reglementen worden opgesteld, althans in mijn school waar ik 35 jaar heb les gegeven, sinds 1968, ten voordele van leerlingen. Het is met leerlingen dat wij omgaan.

Hij zegt zelf dat het amendement niet slecht is. Het is zelfs goed, maar laten we het maar verwerpen. Dat is iets voor het parochieblad, maar dan wel uit ik weet niet welke tijd. Excuseer.

Ik zou vragen aan deze raad om dat amendement goed te keuren. Waar zijn we mee bezig als iemand zegt : "Het is goed, maar gooi het maar weg."

Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik denk dat de fractieleider geslapen heeft of in een parochieblad aan het lezen was. Ik ben daar geen lezer van, maar misschien de collega wel.

U kunt dat daarin schrijven, maar u geeft iets wat ze hebben. Het heeft dus geen enkele zin van het daarin te schrijven, Collega. Ik zal u straks de tekst van het decreet bezorgen waarin staat dat de leerlingen daar recht op hebben. Wilt u het nog eens op papier zetten, mij goed. Baat het niet, het schaadt alleszins niet. Maar iets meegeven doet u niet.

Wat is de reden waarom ik vraag van het vandaag niet te doen ?

Als u vandaag dat amendement erin steekt, moet u terug, want dan hebt u een nieuwe tekst. Die moet naar de participatieraad. Het moet daar overlegd worden vooraleer u ermee naar hier kunt komen, want anders heeft de participatieraad geen inspraak gehad. Trouwens, de leerlingenraad moet daar ook inspraak over hebben en die heeft ze niet gekregen als u het er vandaag in schrijft.

Dank u.

Mevrouw Bottequin-De Meyer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik heb naar aanleiding van de commissie Onderwijs toch een aantal reglementen van andere scholen nagekeken en andere scholen waarin die leerlingenraad wel bestaat, maar dat staat ook niet expliciet geschreven zoals de gedeputeerde zegt in het schoolreglement. Dat kan in andere documenten opgenomen zijn, als het schoolwerkplan en dergelijke, maar ik heb het nergens teruggevonden in schoolreglementen.

Dank u.

Stemming amendement

Stemming

PUNT 42

PI HEYNSDAELE RONSE : GOEDKEURING VAN HET SCHOOLREGLEMENT

Stemming

PUNT 43

PROVINCIAAL ONDERWIJS : GOEDKEURING VAN DE WIJZIGINGEN AAN

- DE RECHTSPOSITIIEGELING VAN DE LEDEN VAN DE PIBO : (HOSPITALISATIEVERZEKERING)
- DE ADMINISTRATIEVE RECHTSPOSITIIEGELING VAN HET NIET-GESUBSIDIEERD OPVOEDEND HULPPERSONEEL, ONDERSTEUNEND PERSONEEL EN ONDERWIJZEND PERSONEEL (HOSPITALISATIEVERZEKERING)

Stemming

PUNT 44

PROVINCIAAL ONDERWIJS : GOEDKEURING VAN DE WIJZIGINGEN AAN HET STATUUT VAN HET ADMINISTRATIEF EN TECHNISCH, MEESTERS-, VAK- EN DIENSTPERSONEEL

Stemming

PUNT 45

INTERPELLATIE VAN DE HEER STEFAAN VAN HECKE NAAR AANLEIDING VAN DE BESLISSING VAN MINISTER VAN MECHELEN HOUDENDE DE NIET-GOEDKEURING VAN DE SAMENSTELLING VAN DE PROCORO

De heer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Op 18 april van dit jaar heeft de provincieraad beslist over de samenstelling van de PROCORO. Daarover is een debat gevoerd rond verschillende punten. Nadien heeft de Agalev-fractie klacht neergelegd bij de hogere overheid, omdat de PROCORO naar ons oordeel niet reglementair was samengesteld, meer bepaald omdat de regels betreffende de man-vrouwverhoudingen en ons eigen reglement dienaangaande niet waren gerespecteerd. De toezichhoudende overheid stuurde het dossier door naar minister Van Mechelen, de bevoegde minister van Ruimtelijke Ordening, die krachtens het decreet op de ruimtelijke ordening de bevoegdheid heeft al dan niet goedkeuring te geven aan de samenstelling en de beslissing van de provincieraad.

Op 7 juni van dit jaar heeft de minister van Ruimtelijke Ordening besloten om geen goedkeuring te geven aan de samenstelling van deze belangrijke adviescommissie. De minister sprak zich niet uit over de problematiek van de man-vrouwverhoudingen en de wijze waarop de provincie haar eigen reglement had toegepast - hij is dan ook geen toezichhoudende minister - maar heeft enkel het reglement getoetst aan de criteria, de voorwaarden die in het decreet op de ruimtelijke ordening zijn voorgeschreven. De minister heeft geoordeeld dat de PROCORO niet voldoet aan de voorwaarden die zijn voorgeschreven aan het decreet, omdat een bepaalde organisatie niet zou voldoen aan de voorgeschreven voorwaarden. Deze beslissing werd opgestuurd aan de bestendige deputatie, maar wanneer we de bepalingen in het decreet lezen, is dit te laat gebeurd. Blijkbaar is de bestendige deputatie van plan om op basis van deze reden het besluit van de minister naast zich neer te leggen. Alleen omwille van het feit dat de beslissing zelf te laat is opgestuurd, want de beslissing, zo blijkt uit het dossier, is binnen de termijn genomen.

Dit roept twee vragen op :

1. een vraag van politieke aard

Is het wel opportuun en kunnen wij eigenlijk wel zomaar de beslissing van niet-goedkeuring van de minister naast ons neerleggen ? Strikt juridisch kunnen wij dit perfect volgens het decreet op de Ruimtelijke Ordening. Ik geef dat grif toe. Dat is geen enkel probleem. Maar kunnen wij, louter en alleen omwille van het feit dat het een paar dagen te laat is toegekomen, zomaar die beslissing negeren ? Dat is een politieke vraag die wij ons moeten stellen.

2. een vraag van juridische aard

Dit is eigenlijk meer een bezorgdheid dan een vraag. Lopen wij hierdoor geen risico ? Er wordt heel veel over vergunningsaanvragen geprocedeerd voor de Raad van State. Is er geen gevaar dat ooit deze problematiek ter sprake zal komen en dat de Raad van State ook een onderzoek zal doen naar de rechtsgeldige samenstelling van het adviesorgaan ? Het is een vraag. Het is een bezorgdheid.

Want indien dit een gevaar zou opleveren, dan kan dit het ruimtelijk ordeningsbeleid in onze provincie heel wat problemen bezorgen.

Ik dank u.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Collega's

De interpellant stelt eigenlijk twee vragen.

Een eerste vraag gaat over de politieke opportuniteit. Maar er moet toch in de eerste plaats gesteld worden dat het hier niet gaat over een opportuniteitskwestie, maar over een legaliteitskwestie.

Artikel 8 § 3 eerste lid van het decreet van 18 mei '99 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening bepaalt – en ik citeer : “ De provincieraad benoemt de voorzitter, de leden, de plaatsvervangers en de vaste secretaris. De benoeming wordt ter goedkeuring voorgelegd aan de Vlaamse regering die haar beslissing binnen 30 dagen na de betekening opstuurt naar de bestendige deputatie. Doet ze dat niet, dan wordt de beslissing van de provincieraad geacht te zijn goedgekeurd.” Legaliteit.

De bestendige deputatie heeft het besluit van de provincieraad van 18 april houdende de benoeming van de effectieve en plaatsvervangende leden, de voorzitter en de secretaris van de Provinciale Commissie voor Ruimtelijke Ordening per aangetekend schrijven opgestuurd op 8 mei. De laatste nuttige dag voor de minister om het hogerbedoelde goed- of afkeuringsbesluit op te sturen naar de bestendige deputatie was aldus donderdag 7 juni. Het ministerieel besluit is pas, per estafette, toegekomen op het provinciebestuur op dinsdag 12 juni. Hieruit dient afgeleid te worden dat het besluit niet binnen de voorziene 30 dagen werd opgestuurd, aangezien bij gebrek aan vaste dagtekening niet kan bewezen worden dat het besluit binnen de 30 dagen werd opgestuurd. Het gevolg hiervan is dat de beslissing van de provincieraad geacht wordt te zijn goedgekeurd, Mijnheer de Voorzitter. Indien wij de laattijdig opgestuurde beslissing van de minister toch zouden volgen, zoals de interpellant blijkt voor te staan, dan zouden wij volledig in strijd handelen met het decreet.

Het belang van de “bindende termijn” vindt men trouwens ook terug in de beroepsprocedure binnen het kader van de stedenbouwkundige vergunning : wanneer iemand bij een weigering beroep aantekent bij de bestendige deputatie en dit beroep wordt betekend 1 dag na de verlopen termijn, dan wordt dit onherroepelijk als onontvankelijk wegens laattijdig verklaard. Voor de burger en voor de minister, die ook een burger is, zelfs bij de uitoefening van zijn ambt, geldt hetzelfde respect voor de termijnen. Zover de eerste vraag van de interpellant.

Ten tweede : bestaat er geen gevaar dat de Raad van State bij de beoordeling van beroepen inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening beslissingen zou schorsen of vernietigen die genomen zijn op basis van adviezen die werden geformuleerd in de volgens de minister niet-reglementair samengestelde PROCORO ? Maar volgens de minister is hij niet niet-reglementair samengesteld, want er is geen afkeuring geweest. Ik moet hetzelfde antwoord geven, vermits er geen afkeuring geweest is binnen de geldende termijn wordt decretaal de PROCORO geacht goedgekeurd te zijn. Trouwens, terloops wil ik ook uw aandacht vestigen op het feit dat de PROCORO geen vergunningen aflevert. Daarom trent bezit de PROCORO rechtstreeks geen enkele bevoegdheid, enkel wat de adviezen betreft.

Tot zover, Mijnheer de Voorzitter, mijn antwoord op deze vraag van collega Van Hecke.

PUNT 46

INTERPELLATIE VAN DE HEER STEFAAN VAN HECKE NAAR AANLEIDING VAN DE FUSIE VAN DE MERCATOR HOGESCHOOL EN DE HOGESCHOOL GENT, DE GOEDKEURING VAN TWEE VERSCHILLENDE VERSIES VAN DE FUSIEOVEREENKOMST DOOR DE BEIDE PARTIJEN EN DE TOEVOEGING VAN EEN ZOGENAAMD “ADDENDUM” BIJ DE OVEREENKOMST

De heer voorzitter

Ik wil erop wijzen, zoals ik gisteren in de commissie gezegd heb, dat ik zoveel mogelijk de denominatie van de interpellatie overlaat aan de interpellant zelf. Alleen wanneer deze strijdig is met de openbare orde, de goede zeden, de wet of het reglement zou ik moeten ingrijpen. Dat heb ik in geen van de twee gevallen gedaan. De interpellant zegt zelf hoe hij zijn interpellatie noemt en dat is dan voor zijn eigen rekening. Dat zal mijnheer Van Hecke nu uiteenzetten. Hij heeft het woord.

De heer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

De provincieraad heeft op 13 juni van dit jaar goedkeuring gegeven aan de fusieovereenkomst tussen de Mercator Hogeschool en de Hogeschool Gent.

Het was dan ook met een beetje verwondering dat ik op de website van de Hogeschool Gent op 18 juni het volgende bericht las : "Fusienieuws Special" - want de beide hogescholen hebben over de hele operatie via nieuwsbrieven gecommuniceerd, die zowel via de website beschikbaar waren als werden opgestuurd. Daar staat het volgende : "Op 13 juni 2001 heeft de provincieraad *haar* versie van het protocol over de fusie Mercator - Hogeschool Gent goedgekeurd." Ik las dit en vroeg mij af wat dit eigenlijk betekende.

Blijkbaar bestaan er verschillende versies en beschikken de beide partijen over twee verschillende versies en is de versie die in deze provincieraad werd goedgekeurd een andere versie dan de versie waarover men beschikt in de Hogeschool.

In een andere nieuwsbrief van 29 juni 2001 van de Hogeschool Gent staat het volgende : "De onderhandelingen met de provincie Oost-Vlaanderen inzake de overeenkomst tot fusie met de Mercator Hogeschool werden door de raad van bestuur van de Hogeschool Gent op 20 juni afgerond." Opnieuw verwondering, want wij hadden een overeenkomst goedgekeurd op 13 juni en wij moeten nu vernemen dat de onderhandelingen zijn afgerond op 20 juni. Het was duidelijk dat deze onderhandelingen vermoedelijk gingen over het verschil in de versies.

Waarover ging het precies, want dat wordt ook gespecificeerd in de nieuwsbrief.

Het ging over een bepaalde clause in de overeenkomst die betrekking had op de huurvoorwaarden van een aantal panden. De raad van bestuur van de Hogeschool Gent heeft haar goedkeuring gegeven aan het reglement zoals dat ook hier is goedgekeurd, mits er een clause zou worden aan toegevoegd. Een clause die betrekking heeft op de huurvoorwaarden.

Wanneer we de inhoud van die clause, zoals die omschreven staat in de nieuwsbrief - want de tekst zelf heb ik niet - bekijken, dan lijkt het helemaal geen clause of een interpretatie te zijn zoals men het voorstelt, maar komt dit eigenlijk neer op een wijziging van de overeenkomst die hier in de provincieraad is goedgekeurd.

Ik had dan ook graag de volgende zaken van de bevoegde gedeputeerde vernomen :

1. hoe het komt dat er twee versies van de overeenkomst bestaan, die door elk van de partijen werden beschouwd als de definitieve versie ? Hoe het komt, waarom en door wie de tekst eventueel gewijzigd is ;
2. welke onderhandelingen precies hebben plaatsgevonden tussen 13 juni van dit jaar - het ogenblik van de goedkeuring hier in de raad - en 20 juni - de zogenaamde afronding van de verdere onderhandelingen ? Wat werd er precies afgesproken ;
3. is de provincie van plan om de door de Hogeschool Gent gewilde verduidelijkende clause te aanvaarden ? Of is deze clause reeds aanvaard ;
4. indien de provincie de clause zou aanvaarden of reeds zou hebben aanvaard, had ik graag vernomen :
 - wat de exacte inhoud is van de clause ;
 - wie de clause zal goedkeuren en ondertekenen of wie dit reeds heeft gedaan ;
 - of hiermee de provincieraad die de oorspronkelijke overeenkomst heeft goedgekeurd niet buiten spel wordt gezet ?

Ik dank u.

De heer voorzitter

Dank u, Collega,

Mijnheer de Gedeputeerde Verleyen, kijk niet rond wie er nog het woord zou nemen, maar neem zoals steeds met snelheid, gezwindheid en beknoptheid, efficiënt zoals het een wiskundige past, het woord.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Verleyen

Voorzitter, Collega's,

Het addendum bij het protocol dat gevraagd is in de raad van bestuur van de Hogeschool Gent zou, indien ondertekend, inderdaad afbreuk doen aan de door de provincieraad goedgekeurde tekst. Dit addendum zal derhalve niet alleen niet worden ondertekend door de bestendige deputatie, maar is tevens overbodig zoals u onmiddellijk duidelijk zal zijn.

Het probleem waarover in het addendum wordt gesproken, blijkt volgens berekening namelijk zichzelf op te lossen. De gebouwen in de Meersstraat kunnen immers volledig ontruimd worden door alles wat daarin is ondergebracht over te brengen naar de gebouwen in de Nonnemeersstraat. Het is zo dat men in de Meersstraat de blokken C, D en F huurt. Blok C nu trouwens maar gedeeltelijk meer. En dat kost ons nogal wat centen, alles bij elkaar geteld 14 miljoen. Na opzeg van blok C gaat daar 1,6 miljoen af en na opzeg van blok D nog eens 5 miljoen. Het huurcontract loopt tot 31 december 2002 en dan zal ook blok F moeten ontruimd zijn.

De huur van de lokalen in de Meersstraat is altijd in verband gebracht, Voorzitter, met de oprichting van de nieuwbouw in de Nonnemeersstraat. Maar die twee hoeven met elkaar niet noodzakelijk in verband gebracht te worden. Het is namelijk zo dat, na de verhuizing van Verpleegkunde in één keer en de verhuizing van Bedrijfsbeheer en Secretariaatsbeheer studiejaar per studiejaar, het mogelijk is dat Vertaalkunde, dat is het departement dat zich bevindt in de gebouwen waarvan sprake, in zijn geheel kan worden overgebracht naar de Mercatorcampus.

Dat betekent daarom geenszins dat de nieuwbouw niet noodzakelijk zou zijn, want in die nieuwbouw zit o.a. een nieuwe bibliotheek. De interpellant zal zich de vragen van de voorzitter van de studentenbond in de raad van bestuur van het APB wel herinneren. Men vraagt met aandrang een nieuwe bibliotheek te krijgen. Er zijn ook een aantal andere faciliteiten, zoals een zelfstudiecentrum, restaurant, enz ... die in die nieuwbouw moeten worden ondergebracht. Vandaar dus de noodzakelijkheid om die nieuwbouw te realiseren.

Een en ander zal nog verder worden besproken met de vertegenwoordigers van de Hogeschool Gent, teneinde officieel de raad van bestuur hiervan op de hoogte te brengen. Maar ik kan de interpellant gerust stellen. Het is zo dat de beide directies de zaak hebben bekeken en dat ze samen tot die oplossing of die bedenking gekomen zijn dat het probleem eigenlijk zichzelf oplost.

Het enige dat er misschien zou resteren is dat er gedurende een korte periode gebrek zou zijn aan één groot auditorium. Maar dat is op te lossen en dat kunnen we eigenlijk zelf oplossen als we daar een beetje creatief over nadenken. Ik denk aan het gebruik van de turnzaal op de campus zelf die een mogelijkheid biedt. Ik denk aan de mogelijkheid om de woensdagnamiddag les te geven, waardoor meer van de infrastructuur bruikbaar zou zijn. Ik denk zelfs aan de mogelijkheid om desnoods een zaterdagvoormiddag les te geven. Ik herinner mij in mijn jeugd, maar dat is uiteraard een tijdje geleden, dat dat een gebruikelijke manier van doen was. Dat zijn oplossingen als het er op aan zou komen. Dat is voor de moment niet zo, maar men weet nooit dat er misschien iets gebeurt. Ik denk aan de explosie van de inschrijvingen voor kandidaat-studenten leerkrachten op dit ogenblik. Maar in normale omstandigheden hebben we die gebouwen niet nodig.

Ook het PAC zou eventueel kunnen gebruikt worden de woensdagvoormiddag. Dat is een andere mogelijkheid. Maar daar herleidt zich dus de ganse problematiek toe, tot het gebruik van één groot auditorium. Het zou nogal gek zijn dat wij of de Vlaamse Autonome Hogeschool 7 miljoen gemeenschapsgeld zouden gaan pompen in de huur van een gebouw om daar één voormiddag les te geven. Dat gaan we zeker en vast niet doen. Er is dus geen probleem.

Nu om concreet te antwoorden op de gestelde vragen, Voorzitter :

1. hoe komt het dat er aan de provincieraad een andere versie van overeenkomst werd voorgelegd dan de versie waarover de Hogeschool Gent beschikte ? Hoe, waarom en door wie werd de tekst, die werd onderhandeld tussen de provincie en de Hogeschool Gent, gewijzigd ?

De tekst zoals die naar voren gekomen is, is de tekst die uit de bestendige deputatie is gekomen de dag voordien. Men heeft zich daar nog eens over gebogen. Toen is die tekst gewijzigd. Er bestaan trouwens van dat laatste artikel 3 versies. Een versie vóór 10 juni, geloof ik, een versie van 12 juni en een versie van de Vlaamse Autonome Hogeschool, die er nog een schep bij gedaan heeft. Want als je dat goed gelezen hebt en je vergelijkt ze allemaal, dan is het voorstel zoals zij het formuleren ad aeternum te wijzigen. Dan hadden we kunnen blijven huren. Waar wij ons uiteraard niet zullen toe verbinden ;

2. welke onderhandelingen hebben plaatsgevonden tussen 13 juni en 20 juni ?

Geen. Er zijn geen onderhandelingen meer geweest. Ik ben niet verantwoordelijk voor wat men in de krant schrijft of voor wat men in dat fusienieuws schrijft. Er zijn dus geen onderhandelingen geweest. Ik vermoed dat 20 juni de datum is waarop de raad van bestuur, die veel later dan wij zijn samengekomen, hun tekst hebben goedgekeurd en dat ze daar dus formeel uit besluiten dat de onderhandelingen daar eindigden. Maar er zijn dus geen onderhandelingen geweest tussen die twee ogenblikken ;

- 3 of de provincie van plan is om de door de Hogeschool Gent gewilde verduidelijkende clausule te aanvaarden ?

Ik denk aangetoond te hebben dat dat overbodig is en we gaan dat dus ook niet doen. Daardoor wordt vraag 4 overbodig, dacht ik.

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer de Gedeputeerde.

Nog andere tussenkomsten in dat verband ?

Ja, de interpellant heeft reglementair recht op nog een woord dat hij ook kort zou willen houden.

De heer Van Hecke

Heel kort, Mijnheer de Voorzitter, om mee te delen dat ik nu gerustgesteld ben, zoals de gedeputeerde hoopte. En misschien, want blijkbaar gaat het om een communicatiefout via de website van de Hogeschool Gent, kan toch via de geëigende kanalen gevraagd worden om dit recht te zetten, want men heeft het toch de wereld in gestuurd en blijkbaar is dit niet helemaal correct.

Dank u.

De heer voorzitter

Goed. Daardoor zal de zuurtegraad van de tekst van de interpellatie wellicht wat dalen. Ik bedoel de geschreven interpellatie. Zuurtegraden zijn ook slecht voor de jeugd.

Het berouw komt ook hier na de geschreven zonde. Dus de stand van het debat bepalend heeft uw voorzitter, die al wat op jaren is, dat nog even willen zeggen.

Ik dank de gedeputeerde voor zijn sereen en precies antwoord. Hij heeft helemaal aan mijn verwachtingen als wiskundige beantwoord. Iets van de oude vrees voor de wiskundleraar zit er nog altijd in als ik hem het woord geef.

PUNT 47

PROVINCIALE ORGANISATIE : GOEDKEURING VAN HET BESTEK VOOR DE AANNEMING VAN DE STUDIE TOT DOORLICHTING VAN DE BESTAANDE PERSONEELSFORMATIE EN ORGANISATIESTRUCTUUR

De heer Jacobs

In het beleidsplan werd er terecht gesteld dat een doorlichting van de personeelsformatie en de aangepaste organisatiestructuur wenselijk is. Ik ga mij hier vandaag niet uitspreken over de wenselijkheid dat een externe dienst daarmee belast wordt. De resultaten van dergelijke studies zijn evenwel niet altijd wat men ervan verwacht. Maar los daarvan heb ik volgende principiële bemerking.

DEBATTEN

Wij zijn volop bezig met het kerntakendebat. Ik stel mij dan ook de vraag of we niet eerst dat debat moeten afronden, zodanig dat we de taken die de provincie naar de toekomst zal vervullen kennen. Dat kunnen we dan ook doortrekken naar het personeel toe, wat de inhoudelijke functies betreft, en naar een aangepaste organisatie. Dus de open vraag is, is de goedkeuring van dit bestek niet voorbarig ?

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter,

Het is een opmerking die we de laatste dagen nog gehoord hebben. We hebben daar ook over gesproken in de deputatie. Maar dat is het verhaal van de man die wacht op het beste fototoestel. Er komt altijd iets nieuws op de markt. De man heeft nooit foto's gemaakt. We kunnen niet blijven wachten. Ik ben trouwens benieuwd hoe het kerntakendebat zal aflopen.

Mijn verantwoordelijkheid heeft mij geboden om namens de deputatie dit bestek voor te leggen en u zal ook gezien hebben dat we zelf een klein beetje reserve inbouwen. Fase 4, de implementatie, het van uitvoeringsmiddelen voorzien van die studie kunnen we gunnen of kunnen we niet gunnen of kunnen we apart gunnen. En we hebben dus inderdaad nog 9 maanden, dat is net de conceptiefase - bij mensen althans, bij olifanten duurt dat wat langer - om het kerntakendebat af te wachten.

Stemming

PUNT 48

PROVINCIEBEGROTING 2001 – EERSTE REEKS WIJZIGINGEN : KENNISNEMING VAN DE MINISTERIËLE GOEDKEURING

PUNT 49

PROVINCIEBEGROTING 2001 – TWEEDE REEKS WIJZIGINGEN : KENNISNEMING VAN DE MINISTERIËLE GOEDKEURING

Kennisneming

De heer voorzitter

Voor de openbare zitting geschorst wordt, wil ik nog aankondigen dat we opnieuw vergaderen op dinsdag 25 september om 14.00 in gewone zitting en zoals meester Abbeloos mij, alert als hij is, deed opmerken ook morgen om 17.00 in een buitengewone zitting, als het ware voor een uitgebreide gedachtenwisseling over het Ruimtelijk Structuurplan, zoals gevraagd door de leden. Zonder dat daar een stemming zal op volgen, als ik het goed verstaan heb. Ik zal die mededeling nog eens herhalen op het einde van de gesloten zitting, maar de openbare zitting is dan nu geheven voor één minuut precies.

BESLOTEN ZITTING

EINDE VAN DE ZITTING